

CAMERA DEPUTAȚILOR

L E G E

pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

Art. I. – Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 26 martie 1996, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (1) al articolului 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. – (1) Dreptul de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, precum și asupra altor opere de creație intelectuală, este recunoscut și garantat în condițiile prezentei legi. Acest drept este legat de persoana autorului și comportă atribute de ordin moral și patrimonial.”

2. Alineatele (3) și (4) ale articolului 5 vor avea următorul cuprins:

„(3) În lipsa unei convenții contrare, coautorii nu pot utiliza opera decât de comun acord. Refuzul consimțământului din partea oricărui dintre coautori trebuie să fie temeinic justificat.

(4) În cazul în care contribuția fiecărui coautor este distinctă, aceasta poate fi utilizată separat, cu condiția să nu se prejudicieze utilizarea operei comune sau drepturile celorlalți coautori.”

3. Litera g) a articolului 7 va avea următorul cuprins:

„g) operele de artă grafică sau plastică, cum ar fi: operele de sculptură, pictură, gravură, litografie, artă monumentală, scenografie, tapiserie, ceramică, plastica sticlei și a metalului, desene, design, precum și alte opere de artă aplicată produselor destinate unei utilizări practice;”

4. După litera i) a articolului 7 se introduce litera j) cu următorul cuprins:

„j) operele de artă digitală.”

5. Litera a) a articolului 9 va avea următorul cuprins:

„a) ideile, teoriile, conceptele, descoperirile științifice, procedeele, metodele de funcționare sau conceptele matematice ca atare și invențiile, conținute într-o operă, oricare ar fi modul de preluare, de scriere, de explicare sau de exprimare;”

6. Litera e) a articolului 10 va avea următorul cuprins:

„e) dreptul de a retracta opera, despăgubind, dacă este cazul, pe titularii drepturilor de utilizare, prejudiciați prin exercitarea retractării.”

7. Alineatul (2) al articolului 11 va avea următorul cuprins:

„(2) După moartea autorului, exercițiul drepturilor prevăzute la art. 10 lit. a), b) și d) se transmite prin moștenire, potrivit legislației civile, pe durată nelimitată. Dacă nu există moștenitori, exercițiul acestor drepturi revine organismului de gestiune colectivă care a administrat drepturile autorului sau, după caz, organismului cu cel mai mare număr de membri, din domeniul respectiv de creație.”

8. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. – Autorul unei opere are dreptul patrimonial exclusiv de a decide dacă, în ce mod și când va fi utilizată opera sa, inclusiv de a consimți la utilizarea operei de către alții.”

9. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. – Utilizarea unei opere dă naștere la drepturi patrimoniale, distincte și exclusive, ale autorului de a autoriza sau de a interzice:

a) reproducerea integrală sau parțială, directă sau indirectă, temporară sau permanentă, prin orice mijloc și sub orice formă a operei;

- b) distribuirea operei;
- c) importul în vederea comercializării pe piața internă a copiilor realizate, cu consimțământul autorului, după operă;
- d) închirierea operei;
- e) împrumutul operei;
- f) comunicarea publică, direct sau indirect, a operei, prin orice mijloace, inclusiv prin punerea operei la dispoziția publicului, astfel încât să poată fi accesată în orice loc și în orice moment ales, în mod individual, de către public;
- g) radiodifuzarea operei;
- h) retransmiterea prin cablu a operei;
- i) realizarea de opere derivate.”

10. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. – Prin *reproducere*, în sensul prezentei legi, se înțelege realizarea uneia ori a mai multor copii ale unei opere, prin orice mijloc și sub orice formă, inclusiv realizarea oricărei înregistrări sonore sau audiovizuale a unei opere.”

11. După articolul 14 se introduc articolele 14¹, 14², 14³, 14⁴ și 14⁵ cu următorul cuprins:

„Art. 14¹. – (1) Prin *distribuire*, în sensul prezentei legi, se înțelege vânzarea sau orice alt mod de transmitere, cu titlu oneros sau gratuit, a originalului sau a copiilor unei opere, precum și oferirea publică a acestora.

(2) Dreptul de distribuire se epuizează odată cu prima vânzare sau cu primul transfer de drept de proprietate asupra originalului sau a copiilor unei opere, pe piața internă, de către titularul de drepturi sau cu consimțământul acestuia.

Art. 14². – Prin *import*, în sensul prezentei legi, se înțelege introducerea pe piața internă, cu scopul comercializării, a originalului sau a copiilor legal realizate ale unei opere fixate pe orice fel de suport.

Art. 14³. – Prin *închiriere*, în sensul prezentei legi, se înțelege punerea la dispoziție spre utilizare, pentru un timp limitat și pentru un avantaj economic sau comercial direct sau indirect, a unei opere.

Art. 14⁴. – (1) Prin *împrumut*, în sensul prezentei legi, se înțelege punerea la dispoziție spre utilizare, pentru un timp limitat și fără un avantaj economic sau comercial direct sau indirect, a unei opere prin intermediul unei instituții care permite accesul publicului în acest scop.

(2) Împrumutul efectuat prin biblioteci nu necesită autorizarea autorului și dă dreptul acestuia la o remunerație echitabilă. Acest drept nu poate face obiectul unei renunțări.

(3) Remunerația echitabilă prevăzută la alin. (2) nu se datorează, în cazul în care împrumutul este realizat în scop educativ ori cultural, prin biblioteci de drept public.

(4) Împrumutul unor opere fixate în înregistrări sonore sau audiovizuale nu poate avea loc decât după șase luni de la prima distribuție a operei.

Art. 14⁵. – Nu pot face obiectul închirierii sau împrumutului:

- a) proiectele de structuri arhitecturale;
- b) originalele sau copiile operelor de design sau de artă aplicată produselor destinate unei utilizări practice;
- c) originalele sau copiile operelor, în scopul comunicării publice ori pentru a căror utilizare există un contract;
- d) lucrările de referință pentru consultare imediată sau pentru împrumut între instituții;
- e) operele create de autor în cadrul contractului individual de muncă, dacă acestea sunt utilizate de către cel care a angajat autorul, în cadrul activității obișnuite.”

12. Articolul 15 va avea următorul cuprins:

„Art. 15. – (1) Se consideră *comunicare publică* orice comunicare a unei opere, direct sau prin orice mijloace tehnice, făcută într-un loc deschis publicului sau în orice loc în care se adună un număr de persoane care depășește cercul normal al membrilor unei familii și al cunoștințelor acesteia, inclusiv reprezentarea scenica, recitarea sau orice altă modalitate publică de execuție sau de prezentare directă a operei, expunerea publică a operelor de artă plastică, de artă aplicată, fotografică și de arhitectură, proiecția publică a operelor cinematografice și a altor opere audiovizuale, inclusiv a operelor de artă digitală, prezentarea într-un loc public, prin intermediul înregistrărilor sonore sau audiovizuale, precum și prezentarea într-un loc public, prin intermediul oricăror mijloace, a unei opere radiodifuzate. De asemenea, se consideră

publică orice comunicare a unei opere prin mijloace cu fir sau fără fir, inclusiv prin punerea la dispoziția publicului a operelor, astfel încât orice membru al publicului să poată avea acces, din orice loc sau în orice moment ales în mod individual.

(2) Dreptul de a autoriza sau de a interzice comunicarea publică sau punerea la dispoziția publicului a operelor nu se consideră epuizat prin nici un act de comunicare publică sau de punere la dispoziția publicului.”

13. După articolul 15 se introduc articolele 15¹ și 15² cu următorul cuprins:

„Art. 15¹. – În sensul prezentei legi, prin *radiodifuzare* se înțelege:

a) emiterea unei opere de către un organism de radiodifuziune sau de televiziune, prin orice mijloc ce servește la propagarea fără fir a semnelor, sunetelor sau imaginilor, sau a reprezentării digitale a acestora, inclusiv prin satelit, în scopul recepționării de către public;

b) transmiterea unei opere sau a reprezentării digitale a acesteia, prin fir, prin cablu, prin fibră optică sau prin orice alt procedeu similar, în scopul recepționării de către public.

Art. 15². – Prin *retransmiterea prin cablu*, în sensul prezentei legi, se înțelege retransmiterea simultană, nealterată și integrală, prin mijloacele prevăzute la art. 15¹ lit. b) sau printr-un sistem de difuzare prin unde ultracurte, pentru recepționarea, de către public, a unei transmisii inițiale, cu sau fără fir, inclusiv prin satelit, de servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune, destinate recepționării de către public.”

14. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. – Prin *realizarea de opere derivate*, în sensul prezentei legi, se înțelege traducerea, publicarea în culegeri, adaptarea, precum și orice altă transformare a unei opere preexistente, dacă aceasta constituie creație intelectuală.”

15. Articolele 17, 18, 19 și 20 se abrogă.

16. Articolul 21 va avea următorul cuprins:

„Art. 21. – (1) Autorul unei opere originale de artă grafică sau plastică ori al unei opere fotografice beneficiază de un drept de suită reprezentând dreptul de a încasa o cotă din prețul de vânzare obținut la orice revânzare a operei, ulterioară primei înstrăinări de către autor, precum și dreptul de a fi informat cu privire la locul unde se află opera sa.

(2) Dreptul menționat la alin. (1) se aplică tuturor actelor de revânzare a unei opere originale de artă grafică sau plastică ori a unei opere fotografice care implică, în calitate de vânzători, cumpărători sau intermediari, saloane, galerii de artă precum și orice comerciant de opere de artă.

(3) Copiile operelor originale de artă sau fotografice, care au fost făcute într-un număr limitat de către însuși autorul lor sau cu aprobarea acestuia, sunt considerate opere de artă originale, în sensul prezentei legi.

(4) Suma datorată în temeiul alin (1) se calculează conform următoarelor cote, fără a putea depăși 12.500 de euro:

- a) de la 300 la 3000 euro – 5%;
- b) de la 3000,01 la 50.000 euro – 4%;
- c) de la 50.000,01 la 200.000 euro – 3%;
- d) de la 200.000,01 la 300.000 euro – 1%;
- e) de la 300.000,01 la 500.000 euro – 0,5%;
- f) peste 500.000 euro – 0,25%.

(5) Vânzătorul trebuie să-i comunice autorului informațiile prevăzute la alin. (1), în termen de două luni de la data vânzării și răspunde de reținerea din prețul de vânzare, fără adăugarea altor taxe, și de plata către autor a sumei datorate conform prevederilor alin. (4).

(6) Beneficiarii dreptului de suită sau reprezentanții acestora pot solicita, timp de 3 ani de la data revânzării, persoanelor prevăzute la alin. (2), informații necesare pentru a asigura plata sumelor datorate conform prevederilor alin (4).

(7) Dreptul de suită nu poate face obiectul vreunei renunțări sau înstrăinări.”

17. Alineatul (1) al articolului 25 va avea următorul cuprins:

„Art. 25. – (1) Drepturile patrimoniale prevăzute la art. 13 și 21 durează tot timpul vieții autorului, iar după moartea acestuia se transmit prin moștenire, potrivit legislației civile, pe o perioadă de 70 de ani, oricare ar fi data la care opera a fost adusă la cunoștință publică în mod legal. Dacă nu există moștenitori, exercițiul acestor drepturi revine

organismului de gestiune colectivă mandatat în timpul vieții de către autor sau, în lipsa unui mandat, organismului de gestiune colectivă cu cel mai mare număr de membri, din domeniul respectiv de creație.”

18. Articolul 26 va avea următorul cuprins:

„Art. 26. – (1) Durata drepturilor patrimoniale asupra operelor aduse la cunoștință publică, în mod legal, sub pseudonim sau fără indicarea autorului este de 70 de ani de la data aducerii la cunoștință publică a acestora.

(2) În cazul în care identitatea autorului este adusă la cunoștință publică înainte de expirarea termenului prevăzut la alin. (1) sau pseudonimul adoptat de autor nu lasă nici o îndoială asupra identității autorului, se aplica dispozițiile art. 25 alin. (1).”

19. Articolul 29 se abrogă.

20. Articolul 30 va avea următorul cuprins:

„Art. 30. – Drepturile patrimoniale asupra programelor pentru calculator durează tot timpul vieții autorului, iar după moartea acestuia se transmit prin moștenire, potrivit legislației civile, pe o perioadă de 70 de ani.”

21. Articolul 33 va avea următorul cuprins:

„Art. 33. – (1) Sunt permise, fără consimțământul autorului și fără plata vreunei remunerații, următoarele utilizări ale unei opere aduse anterior la cunoștință publică, cu condiția ca acestea să fie conforme bunelor uzanțe, să nu contravină exploatării normale a operei și să nu îl prejudicieze pe autor sau pe titularii drepturilor de utilizare:

a) reproducerea unei opere în cadrul procedurilor judiciare, parlamentare sau administrative sau pentru scopuri de siguranță publică ;

b) utilizarea de scurte citate dintr-o operă, în scop de analiză, comentariu sau critică ori cu titlu de exemplificare, în măsura în care folosirea lor justifică întinderea citatului;

c) utilizarea de articole izolate sau de scurte extrase din opere în publicații, în emisiuni de radio sau de televiziune ori în înregistrări sonore sau audiovizuale, destinate exclusiv învățământului, precum și reproducerea pentru învățământ, în cadrul instituțiilor de învățământ sau de ocrotire socială, de articole izolate sau de scurte extrase din opere, în măsura justificată de scopul urmărit;

d) reproducerea pentru informare și cercetare de scurte extrase din opere, în cadrul bibliotecilor, muzeelor, filmotecilor, fonotecilor, arhivelor instituțiilor publice culturale sau științifice, care funcționează fără scop lucrativ; reproducerea integrală a exemplarului unei opere este permisă, pentru înlocuirea acestuia, în cazul distrugerii, al deteriorării grave sau al pierderii exemplarului unic din colecția permanentă a bibliotecii sau a arhivei respective;

e) reproducerile specifice realizate de către biblioteci accesibile publicului, de către instituții de învățământ sau muzee, sau de către arhive, care nu sunt realizate în scopul obținerii unui avantaj comercial sau economic direct sau indirect;

f) reproducerea, cu excluderea oricăror mijloace care vin în contact direct cu opera, distribuirea sau comunicarea către public a imaginii unei opere de arhitectură, artă plastică, fotografică sau artă aplicată, amplasată permanent în locuri publice, în afara cazurilor în care imaginea operei este subiectul principal al unei astfel de reproduceri, distribuirii sau comunicări și dacă este utilizată în scopuri comerciale;

g) reprezentarea și executarea unei opere în cadrul activităților instituțiilor de învățământ, exclusiv în scopuri specifice și cu condiția ca atât reprezentarea sau executarea, cât și accesul publicului să fie fără plată;

h) utilizarea operelor în timpul celebrărilor religioase sau al ceremoniilor oficiale organizate de o autoritate publică;

i) utilizarea, în scopuri publicitare, a imaginilor operelor prezentate în cadrul expozițiilor cu acces public sau cu vânzare, al târgurilor, licitațiilor publice de opere de artă, ca mijloc de promovare a evenimentului, excluzând orice utilizare comercială.

(2) În condițiile prevăzute la alin. (1), sunt permise reproducerea, distribuirea, radiodifuzarea sau comunicarea către public, fără un avantaj direct sau indirect, comercial sau economic:

a) de scurte extrase din articole de presa și reportaje radiofonice sau televizate, în scopul informării asupra problemelor de actualitate, cu excepția celor pentru care o astfel de utilizare este, în mod expres, rezervată;

b) de scurte fragmente ale conferințelor, alocuțiunilor, pledoariilor și ale altor opere de același fel, care au fost exprimate oral în public, cu condiția ca aceste utilizări să aibă ca unic scop informarea privind actualitatea;

c) de scurte fragmente ale operelor, în cadrul informațiilor privind evenimentele de actualitate, dar numai în măsura justificată de scopul informării;

d) de opere, în cazul utilizării exclusiv pentru ilustrare în învățământ sau pentru cercetare științifică;

e) de opere, în cazul utilizării în beneficiul persoanelor cu handicap, care sunt direct legate de acel handicap și în limita cerută de handicapul respectiv.

(3) Sunt exceptate de la dreptul de reproducere actele provizorii de reproducere care sunt tranzitorii sau accesorii și constituie o parte integrantă și esențială a unui proces tehnic și al căror scop unic este să permită transmiterea, în cadrul unei rețele între terți, de către un intermediar sau utilizarea licită a unei opere sau a altui obiect protejat, și care nu au o semnificație economică de sine stătătoare.

(4) În toate cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b), c), e), f), i) și la alin (2) trebuie să se menționeze sursa și numele autorului, cu excepția cazului în care acest lucru se dovedește a fi imposibil, dacă acesta apare pe lucrarea utilizată, iar în cazul operelor de artă plastică, fotografică sau de arhitectură trebuie să se menționeze și locul unde se găsește originalul.”

22. Articolul 34 va avea următorul cuprins:

„Art. 34. – (1) Nu constituie o încălcare a dreptului de autor, în sensul prezentei legi, reproducerea unei opere fără consimțământul autorului, pentru uz personal sau pentru cercul normal al unei familii, cu condiția ca opera să fi fost adusă anterior la cunoștință publică, iar reproducerea să nu contravină utilizării normale a operei și să nu îl prejudicieze pe autor sau pe titularul drepturilor de utilizare.

(2) Pentru suporturile pe care se pot realiza înregistrări sonore sau audiovizuale, sau pe care se pot realiza reproduceri grafice ale operelor, precum și pentru aparatele de sine stătătoare, indiferent de modul de funcționare, concepute pentru realizarea de copii, ce permit reproducerea acestor opera, în situația prevăzută la alin. (1), se va plăti o remunerație compensatorie stabilită, prin negociere, conform prevederilor prezentei legi.”

23. Articolul 36 se abrogă.

24. Articolul 38 va avea următorul cuprins:

Art. 38. – (1) Cesiunea dreptului de radiodifuzare a unei opere, către un organism de radiodifuziune sau de televiziune, dă dreptul acestuia să înregistreze opera pentru nevoile propriilor emisiuni fără fir, în scopul realizării, o singură dată, a comunicării autorizate către public. În cazul unei noi emiteri a operei astfel înregistrate este necesară o nouă autorizare. Dacă în termen de 6 luni de la prima emiterie nu se solicită această autorizare, înregistrarea trebuie distrusă.

(2) În cazul înregistrărilor temporare ale unor opere realizate prin mijloace proprii de organisme de radiodifuziune sau de televiziune pentru propriile emisiuni, conservarea acestor înregistrări în arhivele oficiale este permisă în cazul în care prezintă o valoare documentară excepțională.”

25. Articolul 40 va avea următorul cuprins:

„Art. 40. – În cazul cesiunii dreptului la reproducere a unei opere se prezumă că dreptul la distribuirea copiilor unei astfel de opere a fost, de asemenea, cesionat, cu excepția dreptului la import, dacă nu se prevede altfel prin contract.”

26. Alineatul (1) al articolului 41 va avea următorul cuprins:

„Art. 41. – (1) Contractul de cesiune a drepturilor patrimoniale trebuie să prevadă drepturile patrimoniale transmise, modalitățile de utilizare, durata și întinderea cesiunii, precum și remunerația titularului dreptului de autor. Absența oricăreia dintre aceste prevederi dă dreptul părții interesate de a cere anularea contractului.”

27. Alineatele (1) și (2) ale articolului 43 vor avea următorul cuprins:

„Art. 43. – (1) Remunerația convenită în temeiul unui contract de cesiune a drepturilor patrimoniale se stabilește prin acordul părților. Quantumul remunerației se calculează fie proporțional cu încasările provenite din utilizarea operei, fie în sumă fixă sau în orice alt mod.

(2) Când remunerația nu a fost stabilită prin contract, autorul poate solicita organelor jurisdicționale competente, potrivit legii, stabilirea remunerației. Aceasta se va face având în vedere sumele plătite uzual pentru aceeași categorie de opere, destinația și durata utilizării, precum și alte circumstanțe ale cazului.”

28. Articolul 44 va avea următorul cuprins:

„Art. 44. – (1) În lipsa unei clauze contractuale contrare, pentru operele create în îndeplinirea atribuțiilor de serviciu precizate în contractul individual de muncă, drepturile patrimoniale aparțin autorului operei create. În acest caz, autorul poate autoriza utilizarea operei de către terți, numai cu consimțământul angajatorului și cu recompensarea acestuia pentru contribuția la costurile creației. Utilizarea operei de către angajator, în cadrul obiectului de activitate, nu necesită autorizarea angajatului autor.

(2) În cazul în care clauza prevăzută la alin. (1) există, aceasta urmează să cuprindă termenul pentru care au fost cesionate drepturile patrimoniale de autor. În absența precizării termenului, acesta este de trei ani de la data predării operei.

(3) După expirarea termenelor de la alin. (2), în lipsa unei clauze contrare, angajatorul este îndreptățit să îi pretindă autorului plata unei cote rezonabile din veniturile obținute din utilizarea operei sale, pentru a compensa costurile suportate de angajator pentru crearea operei de către angajat, în cadrul atribuțiilor de serviciu.

(4) La expirarea termenului menționat în alin. (2) drepturile patrimoniale revin autorului.

(5) Autorul unei opere create în cadrul unui contract individual de munca își păstrează dreptul exclusiv de utilizare a operei, ca parte din ansamblul creației sale.”

29. Articolul 46 va avea următorul cuprins:

„Art. 46. – (1) În cazul contractului de comandă pentru opere viitoare, în lipsa unei clauze contrare, drepturile patrimoniale aparțin autorului.

(2) Contractul de comandă a unei opere viitoare trebuie să cuprindă atât termenul de predare, cât și termenul de acceptare a operei.

(3) Persoana care comandă opera are dreptul să denunțe contractul, dacă opera nu îndeplinește condițiile stabilite. În caz de denunțare a contractului, sumele încasate de autor rămân acestuia. Dacă, în vederea creării unei opere care a făcut obiectul unui contract de comandă, s-au executat lucrări pregătitoare, autorul are dreptul la restituirea cheltuielilor efectuate.”

30. Alineatele (1), (2), (3) și (6) ale articolului 47 vor avea următorul cuprins:

„Art. 47. – (1) Autorul poate solicita desființarea contractului de cesiune a dreptului patrimonial în cazul în care cesionarul nu îl utilizează sau îl utilizează într-o măsură insuficientă și dacă, prin aceasta, interesele justificate ale autorului sunt afectate considerabil.

(2) Autorul nu poate solicita desființarea contractului de cesiune, dacă motivele de neutilizare sau de utilizare insuficientă se datorează propriei culpe, faptei unui terț, unui caz fortuit sau de forță majoră.

(3) Desființarea contractului de cesiune, menționată la alin. (1), nu poate fi solicitată înainte de expirarea a doi ani de la data cesionării dreptului patrimonial asupra unei opere. În cazul operelor cedate pentru publicațiile cotidiene, acest termen va fi de trei luni, iar în cazul publicațiilor periodice, de un an.

(6) Dobândirea proprietății asupra suportului material al operei nu conferă prin ea însăși un drept de utilizare asupra operei.”

31. Alineatele (1) și (2) ale articolului 48 vor avea următorul cuprins:

„Art. 48. – (1) Prin contractul de editare, titularul dreptului de autor cedează editorului, în schimbul unei remunerații, dreptul de a reproduce și de a distribui opera.

(2) Nu constituie contract de editare convenția prin care titularul dreptului de autor împuternicește, pe cheltuiala sa, pe un editor, pentru a reproduce și, eventual, a distribui opera.”

32. Articolul 50 va avea următorul cuprins:

„Art. 50. – Cesiunea către editor a dreptului de a autoriza alte persoane să adapteze opera sau să o utilizeze în orice alt mod trebuie să facă obiectul unei prevederi contractuale exprese.”

33. Alineatele (1) și (5) ale articolului 56 vor avea următorul cuprins:

„Art. 56. – (1) În lipsa unei clauze contrare, contractul de editare va înceta după expirarea duratei stabilite sau după epuizarea ultimei ediții convenite.

(5) În cazul în care editorul intenționează să distrugă copiile operei, rămase în stoc după o perioadă de doi ani de la data publicării, și

dacă în contract nu se prevede o altă perioadă, acesta este obligat să le ofere mai întâi autorului la prețul pe care l-ar fi obținut prin vânzarea pentru distrugere.”

34. Articolul 58 va avea următorul cuprins:

„Art. 58. – (1) Prin contractul de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală, titularul dreptului de autor cedează unei persoane fizice sau juridice dreptul de a reprezenta sau de a executa în public o operă actuală sau viitoare, literară, dramatică, muzicală, dramatico-muzicală, coregrafică sau o pantomimă, în schimbul unei remunerații, iar cesionarul se obligă să o reprezinte ori să o execute în condițiile convenite.

(2) Se pot încheia contracte generale de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală și prin intermediul organismelor de gestiune colectivă, în condițiile prevăzute la art. 130 alin. (1) lit. c).”

35. Alineatele (1), (2) și (3) ale articolului 59 vor avea următorul cuprins:

„Art. 59. – (1) Contractul de reprezentare teatrală sau de execuție muzicală se încheie în scris, pe o durată determinată ori pentru un număr determinat de comunicări publice.

(2) Contractul trebuie să prevadă termenul în care va avea loc premiera sau singura reprezentare ori execuție a operei, după caz, caracterul exclusiv sau neexclusiv al cesiunii, teritoriul, precum și remunerația autorului.

(3) Întreruperea reprezentărilor sau execuțiilor, timp de doi ani consecutiv, dacă nu s-a prevăzut un alt termen prin contract, dă dreptul autorului de a solicita desființarea contractului și daune pentru neexecutare, potrivit dreptului comun.”

36. Articolul 63 va avea următorul cuprins:

„Art. 63. – (1) Prin contractul de închiriere a unei opere, autorul se angajează să permită utilizarea, pe timp determinat, cel puțin a unui exemplar al operei sale, în original sau în copie, în special programe pentru calculator ori opere fixate în înregistrări sonore sau audiovizuale. Beneficiarul dreptului de închiriere se angajează să plătească o remunerație autorului pe perioada cât folosește acel exemplar al operei.

(2) Contractul de închiriere a unei opere este supus dispozițiilor de drept comun privind contractul de locațiune.

(3) Autorul păstrează dreptul de autor asupra operei închiriate, cu excepția dreptului de distribuire, dacă nu s-a convenit altfel.”

37. Articolul 64 va avea următorul cuprins:

„Art. 64. – Opera audiovizuală este opera cinematografică, opera exprimată printr-un procedeu similar cinematografilei sau orice altă operă constând dintr-o succesiune de imagini în mișcare, însoțite sau nu de sunete.”

38. Alineatele (1) și (4) ale articolului 67 vor avea următorul cuprins:

„Art. 67. – (1) În cazul în care unul dintre autorii prevăzuți la art. 66 refuză să definitiveze contribuția sa la opera audiovizuală sau se află în imposibilitatea de a o face, el nu se va putea opune folosirii acesteia în vederea definitivării operei audiovizuale. Acest autor va avea dreptul la remunerație pentru contribuția avută.

(4) Autorii operei audiovizuale, alții decât autorul principal, nu se pot opune aducerii la cunoștință publică, precum și utilizării specifice a versiunii definitive a operei, integral sau parțial.”

39. Articolul 70 va avea următorul cuprins:

„Art. 70. – (1) Prin contractele încheiate între autorii operei audiovizuale și producător, în lipsa unei clauze contrare, se prezumă că aceștia îi cedează producătorului drepturile exclusive privind utilizarea operei în ansamblul său, prevăzute la art. 13, precum și dreptul de a autoriza dublarea și subtitrarea, în schimbul unei remunerații echitabile.

(2) În lipsa unei clauze contrare, autorii operei audiovizuale, precum și alți autori ai unor contribuții la aceasta, își păstrează toate drepturile de utilizare separată a propriilor contribuții, precum și dreptul de a autoriza și/sau a interzice utilizări în afara celei specifice a operei, integral sau parțial, cum ar fi utilizarea unor fragmente din opera cinematografică pentru publicitate, alta decât pentru promovarea operei, în condițiile prezentei legi.”

40. Articolul 71 va avea următorul cuprins:

„Art. 71. – (1) În lipsa unei clauze contrare, remunerația pentru fiecare mod de utilizare a operei audiovizuale este proporțională cu încasările brute rezultate din utilizarea operei.

(2) Producătorul este obligat să remită autorilor, periodic, situația încasărilor percepute după fiecare mod de utilizare. Autorii primesc remunerațiile cuvenite fie prin intermediul producătorului, fie direct de la utilizatori, fie prin organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor, pe baza contractelor generale încheiate de acestea cu utilizatorii. Pentru dreptul de închiriere, autorii primesc remunerația conform prevederilor art. 111¹.

(3) Dacă producătorul nu finalizează opera audiovizuală în timp de cinci ani de la încheierea contractului sau nu difuzează opera audiovizuală într-un an de la finalizarea acesteia, coautorii pot cere rezilierea contractului, dacă nu s-a convenit altfel.”

41. La articolul 73, partea introductivă și literele a) și c) vor avea următorul cuprins:

„Art. 73. – Titularul dreptului de autor al unui program pentru calculator beneficiază în mod corespunzător de drepturile prevăzute de prezenta lege, în partea I a prezentului titlu, îndeosebi de dreptul exclusiv de a realiza și de a autoriza:

a) reproducerea permanentă sau temporară a unui program, integral sau parțial, prin orice mijloc și sub orice formă, inclusiv în cazul în care reproducerea este determinată de instalarea, stocarea, rularea sau executarea, afișarea sau transmiterea în rețea;

c) distribuirea și închirierea originalului sau a copiilor unui program pentru calculator sub orice formă, inclusiv prin închiriere.”

42. Articolul 74 va avea următorul cuprins:

„Art. 74. – În lipsa unei clauze contrare, drepturile patrimoniale de autor asupra programelor pentru calculator, create de unul sau de mai mulți angajați în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau după instrucțiunile celui care angajează, aparțin acestuia din urmă.”

43. Partea introductivă a alineatului (1) al articolului 75 va avea următorul cuprins:

„Art. 75. – (1) În lipsa unei clauze contrare, printr-un contract de utilizare a unui program pentru calculator, se prezumă că:”

44. Articolul 76 va avea următorul cuprins:

„Art. 76. – În lipsa unei clauze contrare, nu sunt supuse autorizării titularului dreptului de autor actele prevăzute la art. 73 lit. a)

și b), dacă acestea sunt necesare pentru a permite dobânditorului legitim să utilizeze programul pentru calculator într-un mod corespunzător destinației sale, inclusiv pentru corectarea erorilor.”

45. Alineatele (1) și (2) ale articolului 77 vor avea următorul cuprins:

„Art. 77. – (1) Utilizatorul autorizat al unui program pentru calculator poate face, fără autorizarea titularului dreptului de autor, o copie de arhivă sau de siguranță, în măsura în care aceasta este necesară pentru asigurarea utilizării programului.

(2) Utilizatorul autorizat al copiei unui program pentru calculator poate, fără autorizarea titularului dreptului de autor, să analizeze, să studieze sau să testeze funcționarea acestui program, în scopul de a determina ideile și principiile care stau la baza oricărui element al acestuia, cu ocazia efectuării oricăror operațiuni de instalare, afișare, rulare sau executare, transmitere sau stocare a programului, operațiuni pe care este în drept să le efectueze.”

46. Partea introductivă a articolului 78 va avea următorul cuprins:

„Art. 78. – Autorizarea titularului dreptului de autor nu este obligatorie atunci când reproducerea codului sau traducerea formei acestui cod este indispensabilă pentru obținerea informațiilor necesare interoperabilității unui program pentru calculator cu alte programe pentru calculator, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:”

47. Litera c) a articolului 79 va avea următorul cuprins:

„c) nu pot fi utilizate pentru definitivarea, producerea ori comercializarea unui program pentru calculator, a cărei expresie este fundamental similară, sau pentru orice alt act ce aduce atingere drepturilor titularului dreptului de autor.”

48. Articolul 80 va avea următorul cuprins:

„Art. 80. – Dispozițiile art. 78 și 79 nu se aplică, dacă se cauzează un prejudiciu titularului dreptului de autor sau utilizării normale a programului pentru calculator.”

49. Alineatul (1) al articolului 86 va avea următorul cuprins:

„Art. 86. – (1) Dreptul autorului unei opere fotografice de a utiliza propria operă nu trebuie să prejudicieze drepturile autorului operei de artă reproduse în opera fotografică.“

50. Articolul 88 va avea următorul cuprins:

„Art. 88. – (1) Utilizarea unei opere care conține un portret necesită consimțământul persoanei reprezentate în acest portret. Autorul, proprietarul sau posesorul acesteia nu are dreptul să o reproducă sau să o utilizeze fără consimțământul persoanei reprezentate sau al succesorilor acesteia, timp de 20 de ani după moartea sa.

(2) În lipsa unei clauze contrare, consimțământul nu este necesar dacă persoana reprezentată în portret este de profesie model sau a primit o remunerație pentru a poza.

(3) Consimțământul prevăzut la alin. (1) nu este necesar pentru utilizarea unei opere care conține portretul:

a) unei persoane general cunoscute, dacă portretul a fost executat cu ocazia activităților sale publice;

b) unei persoane a cărei reprezentare constituie numai un detaliu al unei opere ce prezintă o adunare, un peisaj sau o manifestare publică.”

51. Articolul 89 va avea următorul cuprins:

„Art. 89. – Utilizarea unei corespondențe adresate unei persoane necesită consimțământului destinatarului, iar după moartea acestuia, timp de 20 de ani, a succesorilor săi, dacă persoana destinatară nu și-a exprimat o altă dorință.”

52. Articolul 90 va avea următorul cuprins:

„Art. 90. – Persoana reprezentată într-un portret și persoana destinatară a unei corespondențe pot exercita dreptul prevăzut la art. 10 lit. d) din prezenta lege, în ce privește utilizarea operei ce conține portretul sau a corespondenței, după caz.”

53. Denumirea Titlului II va avea următorul cuprins:

„TITLUL II

Drepturile conexe dreptului de autor și drepturi sui generis”

54. Alineatul (2) al articolului 92 va avea următorul cuprins:

„(2) Drepturile patrimoniale recunoscute în prezentul titlu pot fi cesionate, în tot sau în parte, în condițiile prevăzute la art. 39 – 43, care se aplică prin analogie. Aceste drepturi pot să facă obiectul unei cesiuni exclusive sau neexclusive.”

55. Articolul 93 se abrogă.

56. Articolul 94 va avea următorul cuprins:

„Art. 94. – Sunt recunoscuți și protejați, ca titulari de drepturi conexe dreptului de autor, artiștii interpreți sau executanți, pentru propriile interpretări sau execuții, producătorii de înregistrări sonore și producătorii de înregistrări audiovizuale, pentru propriile înregistrări, și organisme de radiodifuziune și de televiziune, pentru propriile emisiuni și servicii de programe.”

57. Litera d) a articolului 96 se abrogă.

58. Alineatul (2) al articolului 97 va avea următorul cuprins:

„(2) După moartea artistului interpret sau executant, exercițiul drepturilor prevăzute la art. 96 se transmite prin moștenire, potrivit legislației civile, pe durată nelimitată. Dacă nu există moștenitori, exercițiul acestor drepturi revine organismului de gestiune colectivă care a administrat drepturile artistului interpret sau executant sau, după caz, organismului cu cel mai mare număr de membri, din domeniul respectiv.”

59. Articolul 98 va avea următorul cuprins:

„Art. 98. – (1) Artistul interpret sau executant are dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza sau de a interzice următoarele:

- a) fixarea interpretării sau a execuției sale;
- b) reproducerea integrală sau parțială, directă sau indirectă, temporară sau permanentă, prin orice mijloc și sub orice formă, a interpretării sau a execuției fixate;
- c) distribuirea interpretării sau a execuției fixate;
- d) închirierea interpretării sau a execuției fixate ;
- e) împrumutul interpretării sau al execuției fixate;
- f) importul în vederea comercializării pe piața internă a interpretării sau a execuției fixate;

g) radiodifuzarea și comunicarea publică a interpretării sau a execuției sale, în afara cazului în care interpretarea sau execuția a fost deja fixată sau radiodifuzată;

h) punerea la dispoziția publicului a interpretării sau a execuției sale fixate, astfel încât să poată fi accesată, în orice loc și în orice moment ales, în mod individual, de către public;

i) retransmiterea prin cablu a interpretării sau a execuției fixate.

(2) În sensul prezentei legi, se consideră *fixare* încorporarea, prin orice mijloc, de sunete, imagini ori de sunete și imagini sau de reprezentări digitale ale acestora, în orice fel de suport, inclusiv electronic, care permite perceperea, reproducerea ori comunicarea lor către public, într-un mod oarecare.

(3) Definițiile de la art. 14, 14¹, 14², 14³, 14⁴, 15 alin. (1), 15¹ și 15² se aplică prin analogie și drepturilor prevăzute la alin. (1).”

60. Articolul 99 va avea următorul cuprins:

„Art. 99. – (1) În sensul prezentei legi, execuția sau interpretarea unei opere este colectivă, în cazul în care interpretările sau execuțiile individuale formează un tot, fără a fi posibil, dată fiind natura interpretării sau execuției, să se atribuie un drept distinct vreunui dintre artiștii participanți asupra ansamblului interpretării sau execuției.

(2) În vederea exercitării drepturilor exclusive privind autorizarea prevăzută la art. 98, artiștii interpreți sau executanți care participă, în mod colectiv, la aceeași interpretare sau execuție, cum ar fi membrii unui grup muzical, ai unui cor, ai unei orchestre, ai unui corp de balet sau ai unei trupe teatrale, trebuie să mandateze, în scris, dintre ei, un reprezentant, cu acordul majorității membrilor.

(3) Sunt exceptați de la prevederile alin. (2) regizorul, dirijorul și soliștii.”

61. Articolul 100 va avea următorul cuprins:

„Art. 100. – În cazul unei interpretări sau execuții efectuate de un artist, în cadrul unui contract individual de muncă, drepturile patrimoniale prevăzute la art. 98, care sunt transmise angajatorului, trebuie să fie expres prevăzute în contractul individual de muncă.”

62. Articolul 101 va avea următorul cuprins:

„Art. 101. – În lipsa unei clauze contrare, artistul interpret sau executant, care a participat la realizarea unei opere audiovizuale, a unei

înregistrări audiovizuale ori a unei înregistrări sonore, se prezumă că cedează producătorului acesteia, în schimbul unei remunerații echitabile, dreptul exclusiv de utilizare a prestației sale astfel fixate, prin reproducere, distribuire, import, închiriere și împrumut.”

63. Articolul 103 va avea următorul cuprins:

„Art. 103. – (1) Se consideră înregistrare sonoră sau fonogramă, în sensul prezentei legi, orice fixare, exclusiv sonoră, a sunetelor provenite dintr-o interpretare ori execuție a unei opere sau a altor sunete ori a reprezentărilor digitale ale acestor sunete, oricare ar fi metoda și suportul utilizate pentru această fixare. Nu se consideră înregistrare sonoră o fixare audiovizuală sau partea sonoră a acesteia ori reprezentarea sa digitală.

(2) Producătorul de înregistrări sonore este persoana fizică sau juridică ce are inițiativa și își asumă responsabilitatea organizării și finanțarea realizării primei fixări a sunetelor, fie că acestea constituie sau nu o operă în sensul prezentei legi.”

64. Articolul 104 va avea următorul cuprins:

„Art. 104. – În cazul reproducerii și distribuirii înregistrărilor sonore, producătorul este în drept să înscrie pe suporturile acestora, inclusiv pe coperte, cutii și alte suporturi materiale de ambalare, pe lângă mențiunile privind autorul și artistul interpret sau executant, titlurile operelor, anul primei publicări, marca de comerț, precum și numele sau denumirea producătorului.”

65. Articolul 105 va avea următorul cuprins:

„Art. 105. – (1) În condițiile prevăzute la art. 92 alin. (1), producătorul de înregistrări sonore are dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza sau de a interzice următoarele:

- a) reproducerea integrală sau parțială, directă sau indirectă, temporară sau permanentă, prin orice mijloc și sub orice formă, a propriilor înregistrări sonore;
- b) distribuirea propriilor înregistrări sonore;
- c) închirierea propriilor înregistrări sonore;
- d) împrumutul propriilor înregistrări sonore;
- e) importul, în vederea comercializării pe piața internă, a copiilor legal realizate ale propriilor înregistrări sonore;

f) radiodifuzarea și comunicarea publică a propriilor înregistrări sonore, cu excepția celor publicate în scop comercial;

g) punerea la dispoziția publicului a propriilor înregistrări sonore, astfel încât să poată fi accesate, în orice loc și în orice moment ales, în mod individual, de către public;

h) retransmiterea prin cablu a propriilor înregistrări sonore.

(2) Definițiile de la art. 14, 14¹, 14², 14³, 14⁴, 15 alin. (1), 15¹, 15² se aplică, prin analogie, și drepturilor prevăzute la alin. (1).

(3) Producătorul de înregistrări sonore are dreptul de a împiedica importul de copii ale propriilor înregistrări sonore realizate fără autorizarea sa.

(4) Dispozițiile alin. (1) lit. e) nu se aplică atunci când importul este făcut de o persoană fizică, fără scopuri comerciale, în bagajul personal legal admis.”

66. După articolul 106, se introduce Capitolul III¹ cu articolele 106¹ – 106⁴, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL III¹

Drepturilor producătorilor de înregistrări audiovizuale

Art. 106¹. – (1) Se consideră *înregistrare audiovizuală* sau *videogramă*, în sensul prezentei legi, orice fixare a unei opere audiovizuale sau a unor secvențe în mișcare, însoțite sau nu de sunet, oricare ar fi metoda și suportul utilizate pentru această fixare.

(2) *Producătorul unei înregistrări audiovizuale* este persoana fizică sau juridică ce are inițiativa și își asumă responsabilitatea organizării și realizării primei fixări a unei opere audiovizuale sau a unor secvențe în mișcare, însoțite sau nu de sunet și, în această calitate, furnizează mijloacele tehnice și financiare necesare.

Art. 106². – În cazul reproducerii și distribuirii propriilor înregistrări audiovizuale, producătorul este în drept să înscrie pe suporturile acestora, inclusiv pe coperte, cutii și alte suporturi materiale de ambalare, numele sau denumirea producătorului, pe lângă mențiunile privind autorul și artistul interpret sau executant, titlurile operelor, anul primei publicări, marca de comerț, precum și numele sau denumirea producătorului.

Art. 106³. – (1) Producătorul unei înregistrări audiovizuale are dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza sau de a interzice următoarele:

a) reproducerea integrală sau parțială, directă sau indirectă, temporară sau permanentă, prin orice mijloc și sub orice formă, a propriilor înregistrări audiovizuale;

b) distribuirea originalului sau a copiilor propriilor înregistrări audiovizuale;

c) închirierea propriilor înregistrări audiovizuale;

d) împrumutul propriilor înregistrări audiovizuale;

e) importul, în vederea comercializării pe piața internă, a propriilor înregistrări audiovizuale;

f) radiodifuzarea și comunicarea publică a propriilor înregistrări audiovizuale;

g) punerea la dispoziția publicului a propriilor înregistrări audiovizuale, astfel încât să poată fi accesate, în orice loc și în orice moment ales, în mod individual, de către public;

h) retransmiterea prin cablu a propriilor înregistrări audiovizuale.

(2) Definițiile de la art. 14, 14¹, 14², 14³, 14⁴, 15 alin. (1), 15¹, 15² se aplică prin analogie și drepturilor prevăzute la alin. (1).

Art. 106⁴. – Durata drepturilor patrimoniale ale producătorilor de înregistrări audiovizuale este de 50 de ani, începând cu data de 1 ianuarie a anului calendaristic imediat următor celui în care a avut loc prima fixare.”

67. După titlul capitolului IV al Titlului II se introduc articolele 106⁵ și 106⁶, cu următorul cuprins:

„Art. 106⁵. – (1) Pentru utilizarea directă sau indirectă a fonogramelor publicate în scop comercial sau a reproducerilor acestora prin radiodifuzare sau prin orice modalitate de comunicare către public, artiștii interpreți sau executanți și producătorii de fonograme au dreptul la o remunerație unică echitabilă.

(2) Cuantumul acestei remunerații se stabilește prin metodologii, conform procedurii prevăzute la art. 131, 131¹ și 131².

(3) Colectarea remunerației unice se efectuează în condițiile prevăzute la art. 133.

(4) Organismele de gestiune colectivă beneficiare stabilesc, printr-un protocol, care se depune la Oficiul Român pentru Drepturile de

Autor, proporția repartizării remunerației între cele două categorii de beneficiari. În cazul în care beneficiarii nu depun protocolul, la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a metodologiilor, remunerația se împarte, în mod egal, între cele două categorii de beneficiari.

Art. 106⁶. – Dreptul de distribuire se epuizează odată cu prima vânzare sau cu primul transfer de drept de proprietate asupra originalului sau a copiilor unei înregistrări sonore sau audiovizuale pe piața internă, de către titularul de drepturi sau cu consimțământul acestuia.”

68. Articolul 107 va avea următorul cuprins:

„Art. 107. – (1) Autorii operelor reproduse după înregistrări sonore sau audiovizuale, precum și cei ai operelor reproduse de pe hârtie, pe orice alt tip de suport, au dreptul, împreună cu editorii, producătorii și cu artiștii interpreți sau executanți, după caz, la o remunerație compensatorie pentru copia privată, efectuată în condițiile prevăzute la art. 34 alin. (2). Dreptul la remunerația compensatorie pentru copia privată nu poate face obiectul unei renunțări din partea beneficiarilor.

(2) Remunerația compensatorie pentru copia privată se plătește de către fabricanții și importatorii de suporturi sau aparate, prevăzute la art. 34 alin. (2), indiferent dacă procedeul folosit este unul analog sau digital.

(3) Importatorii și fabricanții de suporturi și aparate, prevăzute la art. 34 alin. (2), sunt obligați să se înscrie la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în Registrul Național al Copiei Private, și pot desfășura activitățile respective de import sau de producție, numai după obținerea, de la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, a Certificatului de înregistrare. Acest certificat se eliberează, de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, pe baza dovezilor privind obiectul de activitate declarat legal și a Certificatului unic de înregistrare la Registrul Comerțului.

(4) Lista suporturilor și a aparatelor pentru care se datorează remunerația compensatorie pentru copia privată, precum și cuantumul acestei remunerații se negociază, anual, între organismele de gestiune colectivă care reprezintă fiecare categorie de beneficiari și asociațiile importatorilor și fabricanților de suporturi sau aparate.

(5) Negocierea prevăzută la alin. (4) se desfășoară în cadrul unei comisii constituite prin decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, emisă, din oficiu, în prima decadă a lunii ianuarie a anului calendaristic pentru care se negociază. Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Comisia de negociere este constituită din:

a) câte un reprezentant al organismelor de gestiune colectivă care funcționează pe un domeniu ;

b) câte un reprezentant al principalelor structuri asociative ale fabricanților și importatorilor de aparate sau, în lipsa acestor structuri, câte un reprezentant al primilor trei importatori sau fabricanți majori din domeniu, stabiliți pe baza cifrei de afaceri.

(6) În vederea desfășurării negocierilor prevăzute la alin (5), organismele de gestiune colectivă și asociațiile fabricanților și importatorilor, prevăzute la alin. (4), vor depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în ultima lună a anului anterior negocierilor, propuneri privind lista suporturilor și aparatelor, precum și cuantumurile remunerațiilor ce urmează a fi negociate.

(7) Remunerațiile negociate de părți sunt procentuale și trebuie să se înscrie între următoarele limite :

A. pentru suporturi:

a) coli de hârtie pentru copiator, format A4: de la 0,5% la 1%;

b) alte suporturi: de la 3% la 7%;

B. pentru aparate: de la 0,5% la 1,5%.

(8) Remunerația compensatorie pentru copia privată se calculează la valoarea în vamă, în cazul importurilor și, respectiv, la valoarea facturată fără TVA, cu ocazia punerii în circulație a produselor de către producători, se menționează distinct pe factură și se plătește în luna următoare datei de facturare.

(9) Negocierile pentru stabilirea cuantumului remunerației compensatorii se convoacă de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor și se desfășoară potrivit procedurilor prevăzute la art. 131¹.”

69. După articolul 107 se introduc articolele 107¹ și 107², cu următorul cuprins:

„Art. 107¹. – (1) Remunerația compensatorie pentru copia privată se colectează de către un organism de gestiune colector unic pentru operele reproduse după înregistrări sonore și audiovizuale și de

către un alt organism de gestiune colector unic pentru operele reproduse de pe hârtie. Cele două organisme de gestiune colectivă, cu atribuții de colector unic, sunt desemnate potrivit prevederilor art. 133.

(2) Importatorii și fabricanții de suporturi și aparate pentru care se datorează remunerația compensatorie pentru copia privată au obligația să comunice, lunar, odată cu plățile efectuate organismului de gestiune colector unic, o listă privind produsele facturate, importate sau fabricate în România. Pentru verificarea exactității datelor din lista privind produsele importate sau fabricate facturate, pe care se bazează plățile, organismul de gestiune care este colector unic are dreptul să solicite Oficiului Român pentru Drepturile de Autor informații și documente justificative.

(3) Pentru întârzierile la plată de până la șase luni, părțile care au negociat remunerațiile compensatorii pot conveni penalități. Pentru neplata, mai mult de șase luni, a remunerațiilor compensatorii, organismul de gestiune colector unic poate depune reclamație la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, solicitând efectuarea unor controale și aplicarea de sancțiuni contravenționale.

Art. 107². – (1) Remunerația compensatorie pentru copia privată încasată de organisme de gestiune colectoare unice se repartizează beneficiarilor, astfel:

a) în cazul suporturilor și aparatelor pentru copii înregistrate sonor, prin procedeu analogic, 40% din remunerație revine, în părți negociabile, autorilor și editorilor operelor înregistrate, 30% revine artiștilor interpreți sau executanți, iar restul de 30% revine producătorilor de înregistrări sonore;

b) în cazul suporturilor și aparatelor pentru copii înregistrate audiovizual, prin procedeu analogic, remunerația se împarte în mod egal între următoarele categorii: autori, artiști interpreți sau executanți și producători;

c) în cazul copiilor înregistrate, prin procedeu analogic, pe hârtie, remunerația se împarte în mod egal între autori și editori, iar sumele cuvenite editorilor se repartizează prin asociațiile de editori, pe baza unui protocol încheiat cu acestea;

d) în cazul copiilor înregistrate prin procedeu digital, pe orice tip de suport, remunerația se împarte în mod egal între beneficiarii corespunzând fiecăreia din cele trei categorii prevăzute la lit. a), b) și c),

iar, în interiorul fiecărei categorii, conform celor stabilite la literele amintite.

(2) Dreptul prevăzut la alin. (1) nu poate face obiectul unei renunțări din partea beneficiarilor.”

70. Articolul 108 va avea următorul cuprins:

„Art. 108. – Remunerația compensatorie pentru copia privată nu se plătește în cazul în care suporturile audio, video sau digitale neînregistrate, fabricate în țară sau importate, se comercializează *en gros* către producătorii de înregistrări sonore și audiovizuale sau către organisme de radiodifuziune și televiziune, pentru propriile emisiuni.”

71. Articolul 109 se abrogă.

72. Articolul 110 va avea următorul cuprins:

„Art. 110. – Dispozițiile art. 107 nu se aplică importului de suporturi și aparate ce permit realizarea de copii, efectuat fără scop comercial, în bagajul personal legal admis.”

73. Articolul 111 se abrogă.

74. După articolul 111 se introduce articolul 111¹, cu următorul cuprins:

„Art.111¹. – (1) În cazul în care un autor sau un artist interpret sau executant a transferat sau a cedat dreptul său de închiriere sau împrumut, în ceea ce privește o fonogramă sau o videogramă, unui producător de fonograme sau de înregistrări audiovizuale, acesta păstrează dreptul de a obține o remunerație echitabilă.

(2) Dreptul de a obține o remunerație echitabilă pentru închiriere nu poate face obiectul unei renunțări din partea autorilor sau artiștilor interpreți sau executanți, în calitate de beneficiari.

(3) Autorii și artiștii interpreți sau executanți vor primi remunerațiile cuvenite fie direct de la producători, conform contractelor încheiate cu aceștia, fie de la utilizatori, numai prin organisme de gestiune colectivă, conform contractelor dintre beneficiarii remunerației și producători.”

75. Articolul 112 va avea următorul cuprins:

„Art. 112. – Dispozițiile art. 33, 34 și 37 se aplică, prin analogie, artiștilor interpreți sau executanți, precum și producătorilor de înregistrări sonore și audiovizuale.”

76. După articolul 112 se introduce articolul 112¹, cu următorul cuprins:

„Art. 112¹. – În cazul în care titularii de drepturi beneficiază, prin efectul legii, de o remunerație obligatorie, aceștia nu se pot opune utilizărilor care o generează.”

77. Articolul 113 va avea următorul cuprins:

„Art. 113. – Organismele de radiodifuziune și de televiziune au dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza sau de a interzice, cu obligația pentru cel autorizat de a menționa numele organismelor, următoarele:

a) fixarea propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune;

b) reproducerea integrală sau parțială, directă sau indirectă, temporară sau permanentă, prin orice mijloc și sub orice formă, a propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune fixate pe orice fel de suport;

c) distribuirea propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune fixate pe orice fel de suport;

d) importul, în vederea comercializării pe piața internă, a propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune fixate pe orice fel de suport;

e) retransmiterea sau reemiterea propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune prin mijloace fără fir, prin fir, prin cablu, prin satelit sau prin orice alt procedeu similar, precum și prin orice alt mod de comunicare către public, inclusiv retransmiterea pe Internet;

f) comunicarea publică a propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune în locuri accesibile publicului, cu plata intrării;

g) închirierea propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune, fixate pe orice tip de suport;

h) împrumutul propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune fixate pe orice fel de suport;

i) punerea la dispoziția publicului a propriilor emisiuni și servicii de programe de radiodifuziune sau de televiziune fixate pe orice fel de suport, indiferent dacă au fost emise prin fir sau fără fir, inclusiv prin cablu sau satelit, astfel încât să poată fi accesate în orice loc și în orice moment ales, în mod individual, de către public.”

78. După articolul 113, se introduc articolele 113¹ și 113², cu următorul cuprins:

„Art. 113¹. – (1) Prin *reemitere*, în sensul prezentei legi, se înțelege emiterea simultană, de către un organism de radiodifuziune, a unui program al altui organism de radiodifuziune.

(2) Definițiile de la art. 14, 14¹, 14², 14³, 14⁴, 15 alin. (1), 15¹, 15² și 98 alin. (2) se aplică, prin analogie, și drepturilor prevăzute la art. 113.

Art. 113². – (1) Organismele de radiodifuziune și de televiziune au dreptul exclusiv de a împiedica importul de copii ale propriilor programe de radiodifuziune sau de televiziune, realizate fără autorizarea lor și fixate pe orice tip de suport.

(2) Dispozițiile art. 113 lit. d) nu se aplică atunci când importul este făcut de o persoană fizică, fără scop comercial, în bagajul personal legal admis.”

79. Articolul 114 va avea următorul cuprins:

„Art. 114. – Durata drepturilor prevăzute în prezentul capitol este de 50 de ani, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a avut loc prima radiodifuzare a emisiunii sau a serviciului de programe ale organismului de radiodifuziune sau de televiziune.”

80. Articolul 115 va avea următorul cuprins:

„Art. 115. – Dreptul de distribuire a unui program de radiodifuziune ori de televiziune, fixat pe orice fel de suport, se epuizează odată cu prima vânzare sau cu primul transfer de drept de proprietate asupra originalului sau a copiilor acestuia, pe piața internă, de către titularul de drepturi sau cu consimțământul acestuia.”

81. Articolul 116 va avea următorul cuprins:

„Art. 116. – Dispozițiile cuprinse în art. 33, 34 și 37 se aplică prin analogie și organismelor de radiodifuziune și de televiziune.”

82. Articolul 118 va avea următorul cuprins:

„Art. 118. – (1) În cazul în care semnalele purtătoare de emisiuni sau de servicii de programe sunt difuzate sub o formă codificată, introducerea lor în lanțul de comunicare este considerată comunicare publică, dacă dispozitivul de decodificare a emisiunii este pus la dispoziția publicului prin organismul respectiv sau cu consimțământul său.

(2) Responsabilitatea comunicării publice, în cazul în care semnalele purtătoare sunt transmise de un organism situat în afara României, este asigurată astfel:

a) dacă semnalele sunt transmise satelitului prin intermediul unei stații de legătură ascensională situate pe teritoriul României, responsabilitatea revine persoanei care utilizează stația;

b) dacă nu se apelează la o stație de legătură ascensională, dar comunicarea către public a fost autorizată de către un organism cu sediul în România, responsabilitatea revine organismului care a autorizat-o.”

83. Alineatele (1) și (2) ale articolului 119 vor avea următorul cuprins:

„Art. 119. – (1) Titularii dreptului de autor pot cesiona drepturile lor pentru comunicarea publică prin satelit, unui organism de radiodifuziune sau de televiziune, numai printr-un contract încheiat fie prin intermediul unui organism de gestiune colectivă, fie individual.

(2) Contractul-cadru încheiat între un organism de gestiune colectivă și un organism de radiodifuziune sau de televiziune, pentru comunicarea publică prin satelit a unei categorii de opere aparținând unui anumit domeniu, își poate produce efectele și față de titularii de drepturi care nu sunt reprezentați de organismele de gestiune colectivă, dacă această comunicare către public prin satelit are loc simultan cu radiodifuzarea terestră efectuată de către același organism emițător. Titularul de drepturi nereprezentat are posibilitatea, în orice moment, să înlăture producerea efectelor contractului-cadru, printr-un contract individual.”

84. Articolul 120 se abrogă.

85. Articolul 121 va avea următorul cuprins:

„Art. 121. – (1) Titularii dreptului de autor sau de drepturi conexe își pot exercita drepturile lor pentru autorizarea sau interzicerea

retransmisiei prin cablu, pe baza contractelor încheiate numai prin intermediul unui organism de gestiune colectivă.

(2) Cuantumul remunerației privind drepturile de autor și drepturile conexe, pentru retransmiterea prin cablu, se stabilește printr-o metodologie unică, negociată între organismele de gestiune colectivă a drepturilor de autor și a drepturilor conexe, pe de o parte, și structurile asociative ale distribuitorilor prin cablu, pe de altă parte, potrivit procedurilor prevăzute la art. 131, art. 131¹ și art. 131².

(3) În cadrul negocierilor prevăzute la alin. (2), se va ține seamă de prevederile art. 131¹ alin. (1). Organismele de gestiune colectivă pot solicita tarife forfetare sau procentuale în limită maximă de 1,5% pentru drepturile de autor și, respectiv, 0,5% pentru drepturile conexe, raportate la veniturile obținute de utilizatori, din activitatea de retransmitere a serviciilor de programe.

(4) Organismul de gestiune colectivă care este colector unic, precum și proporția repartizării remunerației între categoriile de beneficiari se stabilesc potrivit prevederilor art. 133.

(5) Dacă unii titulari de drepturi nu au încredințat gestiunea drepturilor lor unui organism de gestiune colectivă, organismul care gestionează drepturile din aceeași categorie este considerat de drept a fi și gestionarul drepturilor lor. Dacă există în același domeniu mai multe organisme de gestiune colectivă, titularul de drepturi poate opta între acestea. Revendicarea drepturilor de către acești titulari se poate face în termen de 3 ani de la data notificării.”

86. După articolul 121 se introduce articolul 121¹, cu următorul cuprins:

„Art. 121¹. – (1) Prevederile art. 121 alin (1) nu se aplică drepturilor exercitate de organismele de radiodifuziune sau de televiziune cu privire la propriile emisiuni și servicii de programe, indiferent dacă drepturile în cauză le aparțin sau le-au fost cesionate de alți titulari de drepturi de autor sau de drepturi conexe. În acest caz, exercitarea dreptului de retransmitere prin cablu, de către un organism de radiodifuziune sau de televiziune se face prin contracte încheiate cu distribuitorii prin cablu, cu excepția cazurilor în care retransmiterea prin cablu este obligatorie prin lege.

(2) Autorizarea acordată de titularii dreptului de autor sau ai drepturilor conexe, pentru radiodifuzarea, pe teritoriul României, de către un organism de radiodifuziune sau de televiziune situat în

România, a unui serviciu de programe purtător de drepturi de autor sau de drepturi conexe, include și autorizarea pentru retransmiterea prin cablu, fără plată, de către distribuitorii prin cablu, a vreunei remunerații separate către acești titulari.”

87. Articolul 122 se abrogă.

88. După articolul 122 se introduce Capitolul VI al Titlului II, cu articolele 122¹ – 122⁴, cu următorul cuprins:

„CAPITOLUL VI

Drepturile sui generis ale fabricantilor bazelor de date

Art. 122¹. – (1) Dispozițiile prezentului capitol privesc protecția juridică a bazelor de date, în orice formă a lor.

(2) În sensul prezentei legi, prin *bază de date* se înțelege o culegere de opere, de date sau de alte elemente independente, protejate sau nu prin drept de autor sau conex, dispuse într-o modalitate sistematică sau metodică și în mod individual accesibile prin mijloace electronice sau printr-o altă modalitate.

(3) Protecția prevăzută în prezentul capitol nu se aplică programelor pentru calculator utilizate la fabricarea sau funcționarea bazelor de date accesibile prin mijloace electronice.

(4) În sensul prezentei legi, fabricantul unei baze de date este persoana fizică sau juridică ce a făcut o investiție substanțială cantitativă și calitativă în vederea obținerii, verificării sau prezentării conținutului unei baze de date.

Art. 122². – (1) Fabricantul unei baze de date are dreptul patrimonial exclusiv de a autoriza și de a interzice extragerea și/sau reutilizarea totalității sau a unei părți substanțiale din aceasta, evaluată calitativ sau cantitativ.

(2) În sensul prezentei legi, se înțelege prin:

a) *extragere*: transferul permanent sau temporar al totalității sau al unei părți, evaluată calitativ sau cantitativ, substanțiale din conținutul bazei de date pe un alt suport, prin orice mijloc sau sub orice formă;

b) *reutilizare*: orice formă de punere la dispoziția publicului a totalității sau a unei părți, evaluată calitativ sau cantitativ, substanțiale a conținutului bazei de date prin distribuirea de copii, prin închiriere sau sub alte forme, inclusiv prin punerea la dispoziția publicului a

conținutului bazei, în așa fel încât oricine să poată avea acces la aceasta în locul și la momentul ales în mod individual. Prima vânzare, pe piața internă, a unei copii a bazei de date de către titularul dreptului sui generis, sau cu consimțământul său, epuizează dreptul de a controla revânzarea acestei copii.

(3) Împrumutul public al unei baze de date nu este un act de extragere sau de reutilizare.

(4) Dreptul prevăzut la alin. (1) se aplică în mod independent de posibilitatea de a proteja baza de date sau conținutul acesteia prin dreptul de autor sau alte drepturi. Protecția bazelor de date prin dreptul prevăzut la alin. (1) nu prejudiciază drepturile existente cu privire la conținutul lor.

(5) Nu este permisă extragerea sau reutilizarea, repetată și sistematică, de părți nesubstanțiale ale conținutului bazei de date dacă aceasta ar presupune acte contrarii unei utilizări normale a acestei baze, sau ar cauza un prejudiciu nejustificat intereselor legitime ale fabricantului bazei de date.

Art. 122³. – (1) Fabricantul unei baze de date care este pusă la dispoziția publicului în orice modalitate nu poate împiedica utilizarea legitimă a acesteia, prin extragerea sau reutilizarea de părți nesubstanțiale din conținutul său, oricare ar fi scopul utilizării. În cazul în care utilizatorul legitim este autorizat să extragă sau să reutilizeze numai o parte a bazei de date, prezentul alineat se aplică la această parte.

(2) Utilizatorul legitim al unei baze de date care este pusă la dispoziția publicului în orice modalitate nu poate efectua acte care intră în conflict cu utilizarea normală a acestei baze, sau care lezează în mod nejustificat interesele legitime ale fabricantului bazei de date.

(3) Utilizatorul legitim al unei baze de date care este pusă la dispoziția publicului în orice modalitate nu poate să aducă prejudicii titularilor unui drept de autor sau conex care se referă la opere sau la prestații conținute în această bază de date.

(4) Utilizatorul legitim al unei baze de date care este pusă la dispoziția publicului în orice modalitate poate, fără autorizarea fabricantului bazei de date, să extragă sau să reutilizeze o parte substanțială a conținutului acesteia:

a) în cazul în care extragerea se face în scopul utilizării private a conținutului unei baze de date neelectronice;

b) în cazul în care extragerea în scopul utilizării se face pentru învățământ sau pentru cercetare științifică, cu condiția indicării sursei și în măsura justificată de scopul necomercial urmărit;

c) în cazul în care se face o extragere sau reutilizare având ca scop apărarea ordinii publice și a siguranței naționale ori în cadrul unor proceduri administrative sau jurisdicționale.

Art. 122⁴. – (1) Drepturile fabricantului bazei de date iau naștere odată cu definitivarea bazei de date. Durata protecției este de 15 ani, începând cu data de 1 ianuarie a anului imediat următor definitivării bazei de date.

(2) În cazul în care baza de date a fost pusă la dispoziția publicului în orice manieră înainte de expirarea perioadei prevăzute la alin. (1), durata protecției se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului imediat următor celui în care baza de date a fost pusă la dispoziția publicului pentru prima oară.

(3) Orice modificare substanțială, evaluată calitativ sau cantitativ, a conținutului unei baze de date, constând, în special, în adăugiri, suprimări sau schimbări succesive și pentru care se poate considera că s-a efectuat o nouă investiție substanțială, evaluată calitativ sau cantitativ, permite atribuirea unei durate de protecție proprii bazei de date rezultate din această investiție.”

89. Articolul 123 va avea următorul cuprins:

„Art. 123. – (1) Titularii dreptului de autor și ai drepturilor conexe își pot exercita drepturile recunoscute prin prezenta lege în mod individual sau, pe bază de mandat, prin organisme de gestiune colectivă, în condițiile prezentei legi.

(2) Gestiunea colectivă a drepturilor de autor se poate face numai pentru operele aduse anterior la cunoștința publică, iar gestiunea colectivă a drepturilor conexe se poate face numai pentru interpretări sau execuții fixate sau radiodifuzate anterior, precum și pentru fonograme ori videograme aduse anterior la cunoștință publică.

(3) Titularii de drepturi de autor sau de drepturi conexe nu pot cesa drepturile patrimoniale recunoscute prin prezenta lege către organisme de gestiune colectivă.”

90. După articolul 123, se introduc articolele 123¹, 123², 123³ și 123⁴, cu următorul cuprins:

„Art. 123¹. – (1) Gestiunea colectivă este obligatorie pentru exercitarea următoarelor drepturi:

- a) dreptul la remunerație compensatorie pentru copia privată;
- b) dreptul la remunerație echitabilă pentru împrumutul public prevăzut la art. 14⁴ alin. (2);
- c) dreptul de suită;
- d) dreptul de radiodifuzare a operelor muzicale;
- e) dreptul de comunicare publică a operelor muzicale, cu excepția proiecției publice a operelor cinematografice;
- f) dreptul la remunerație echitabilă recunoscut artiștilor interpreți și producătorilor de fonograme pentru comunicarea publică și radiodifuzarea fonogramelor de comerț sau a reproducerilor acestora;
- g) dreptul de retransmitere prin cablu.

(2) Pentru categoriile de drepturi prevăzute la alin. (1), organismele de gestiune colectivă reprezintă și pe titularii de drepturi care nu le-au acordat mandat.

Art. 123². – (1) Pot a fi gestionate colectiv următoarele drepturi:

- a) dreptul de reproducere a operelor muzicale pe fonograme sau videograme;
- b) dreptul de comunicare publică a operelor;
- c) dreptul de împrumut, cu excepția cazului prevăzut la art. 123¹ alin. (1) lit. b);
- d) dreptul de radiodifuzare a operelor;
- e) dreptul la remunerație echitabilă rezultată din cesiunea dreptului de închiriere prevăzut la art. 111¹ alin. (1).

(2) Pentru categoriile de drepturi prevăzute la alin. (1), organismele de gestiune colectivă reprezintă numai pe titularii de drepturi care le-au acordat mandat și pot elabora metodologii, în limita repertoriului gestionat. Organismele de gestiune colectivă vor pune la dispoziția utilizatorilor, la cererea acestora, repertoriul de opere gestionat, dintre cele utilizate de solicitant, în forma prevăzută la art. 126 alin. (2), precum și lista titularilor de drepturi de autor și de drepturi conexe, români și străini, pe care îi reprezintă. Această activitate de gestiune colectivă se află sub supravegherea și controlul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, în calitate de garant al aplicării legii.

(3) Organismele de gestiune colectivă autorizează, la cerere, utilizarea operelor de creație intelectuală, numai în baza documentelor care certifică existența mandatului titularilor de drepturi de autor sau conexe, cu excepția cazurilor de gestiune colectivă obligatorie.

Art. 123³. – Drepturile recunoscute în prezentul capitol, cu excepția celor prevăzute la art. 123¹ și la art. 123², pot fi gestionate prin intermediul organismelor de gestiune colectivă, numai în limita mandatului special acordat de titularii de drepturi.

Art. 123⁴. – În negocierile cu titlu individual privind drepturile recunoscute prin prezenta lege, existența organismelor de gestiune colectivă nu împiedică pe titularii drepturilor de autor și ai drepturilor conexe să se adreseze unor intermediari, persoane fizice sau persoane juridice specializate, pentru a fi reprezentați.”

91. Alineatele (1) și (2) ale articolului 125 vor avea următorul cuprins:

„Art. 125. – (1) Organismele de gestiune colectivă prevăzute în prezentul capitol se constituie în condițiile legii, cu avizul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, și funcționează potrivit reglementărilor privind asociațiile fără scop patrimonial și potrivit prevederilor prezentei legi.

(2) Aceste organisme sunt create direct de titularii drepturilor de autor sau ai drepturilor conexe, persoane fizice sau juridice, și acționează în limitele mandatului încredințat și pe baza statutului adoptat după procedura prevăzută de lege.”

92. După articolul 125, se introduce articolul 125¹, cu următorul cuprins:

„Art. 125¹. – Organismele de gestiune colectivă au obligația să comunice publicului, prin mijloace de informare în masă, următoarele date:

- a) categoriile de titulari de drepturi pe care îi reprezintă;
- b) drepturile patrimoniale pe care le gestionează;
- c) categoriile de utilizatori care au obligații de plată către titularii de drepturi;
- d) actele normative în temeiul cărora funcționează și colectează remunerațiile cuvenite titularilor de drepturi;

- e) modalitățile de colectare și persoanele responsabile de această activitate, pe plan local și central;
- f) programul de lucru.”

93. Articolul 126 va avea următorul cuprins:

„Art. 126. – (1) Avizul prevăzut la art. 125 alin. (1) se acordă organismelor de gestiune colectivă cu sediul în România, care:

- a) urmează să se constituie sau funcționează potrivit reglementarilor legale la data intrării în vigoare a prezentei legi;

- b) depun, la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, repertoriul de opere, interpretări și execuții artistice, fonograme și videograme, aparținând propriilor membri, și pe care îl gestionează, precum și contractele încheiate, pentru gestionarea de drepturi similare, cu organisme străine;

- c) au adoptat un statut care îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta lege;

- d) au capacitatea economică de gestionare colectivă și dispun de mijloacele umane și materiale necesare gestionării repertoriului pe întreg teritoriul țării;

- e) permit, potrivit procedurilor exprese din propriul statut, accesul oricăror titulari ai drepturilor de autor sau conexe din domeniul pentru care se înființează, și care doresc să le încredințeze un mandat.

(2) Repertoriul menționat la alin. (1) lit. b) se depune în format scris și electronic, stabilit prin decizia directorului general, și conține, cel puțin, numele autorului, numele titularului de drepturi, titlul operei, elementele de identificare a artiștilor interpreți și executanți, a fonogramelor sau videogramelor.

(3) Avizul de constituire și funcționare pentru organism de gestiune colectivă se acordă prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala organismului de gestiune colectivă.”

94. Articolul 127 va avea următorul cuprins:

„Art. 127. – (1) Statutul organismului de gestiune colectivă trebuie să cuprindă dispoziții cu privire la:

- a) denumirea, domeniul și obiectul de activitate și drepturile pe care le gestionează pe baza repertoriului constituit în acest scop;

b) condițiile în care se realizează gestionarea drepturilor pentru titularii acestora, pe baza principiului egalității de tratament;

c) drepturile și obligațiile membrilor în raporturile cu organismul de gestiune colectivă;

d) modalitatea de desemnare și atribuțiile administratorului general responsabil de funcționarea organismului de gestiune colectivă, precum și ale organelor de administrare și de reprezentare;

e) patrimoniul inițial și resursele economice prevăzute;

f) regulile aplicabile repartizării drepturilor colectate, proporțional cu utilizarea reală a repertoriului titularilor de drepturi, precum și regulile privind regimul sumelor nerepartizate sau nerevendicate;

g) reguli privind modalitatea de stabilire a metodologiilor ce urmează a fi negociate cu utilizatorii și reguli privind reprezentarea în cadrul negocierilor;

h) modalitățile de verificare a gestiunii economice și financiare de către membri;

i) modalitățile de stabilire a comisionului datorat de titularii de drepturi organismului de gestiune colectivă pentru acoperirea cheltuielilor necesare funcționării;

j) orice alte dispoziții obligatorii potrivit legislației în vigoare.

(2) Din consiliul director al organismului de gestiune colectivă nu poate face parte administratorul general sau orice altă persoană care are calitatea de angajat retribuit al organismului. Nu au calitatea de angajați retribuiți membrii organismului de gestiune colectivă care primesc indemnizație de participare la activitățile din cadrul organelor de conducere alese.

(3) Orice propunere de modificare a statutului se supune avizării, de către Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, cu cel puțin două luni înainte de adunarea generală a organismului de gestiune colectivă în cadrul căreia modificarea urmează să fie aprobată. Oficiul Român pentru Drepturile de Autor eliberează acest aviz în termen de 10 zile de la solicitare, iar avizul se depune la instanța judecătorească în vederea înregistrării modificării. În cazul în care avizul este negativ, acesta trebuie motivat.

(4) Orice modificare a statutului efectuată și înregistrată la instanța judecătorească fără avizul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor este nulă de drept.”

95. Articolul 128 se abrogă.

96. Articolul 129 va avea următorul cuprins:

„Art. 129. – (1) Mandatul de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale, de autor sau conexe, este acordat direct, prin contract scris, de către titularii de drepturi.

(2) Fiecare titular de drepturi care a acordat un mandat organismului de gestiune colectivă are dreptul la un vot în cadrul adunării generale. Artiștii interpreți sau executanți care au participat la o execuție sau o interpretare colectivă a unei opere au dreptul la un singur vot în cadrul adunării generale, prin reprezentantul desemnat conform procedurii prevăzute la art. 99 alin. (2).

(3) Mandatul de gestiune colectivă a drepturilor patrimoniale, de autor sau conexe, poate fi acordat și indirect de către titulari, prin contracte scrise, încheiate între organisme de gestiune colectivă din România și organisme străine care gestionează drepturi similare, pe baza repertoriilor membrilor acestora. Mandatul indirect nu conferă drept de vot titularilor de drepturi.

(4) Orice titular de drepturi de autor sau de drepturi conexe poate încredința prin mandat administrarea drepturilor sale privind repertoriul propriu unui organism de gestiune colectivă. Organismul respectiv este obligat să accepte administrarea acestor drepturi pe baza gestiunii colective în limita obiectului său de activitate.

(5) Organismele de gestiune colectivă nu pot avea ca obiect de activitate utilizarea repertoriului protejat, pentru care au primit un mandat de gestiune colectivă.”

97. După articolul 129 se introduce articolul 129¹, cu următorul cuprins:

„Art. 129¹. – În cazul gestiunii colective obligatorii, dacă un titular nu este asociat la nici un organism, competența revine organismului din domeniu, cu cel mai mare număr de membri. Revendicarea de către titularii de drepturi nereprezențați a sumelor cuvenite se poate face în termen de trei ani de la colectarea lor. După acest termen, sumele nerepartizate sau nerevendicate sunt utilizate potrivit hotărârii adunării generale.”

98. Articolul 130 va avea următorul cuprins:

„Art. 130. – (1) Organismele de gestiune colectivă au următoarele obligații:

a) să acorde autorizații neexclusive utilizatorilor, la cererea acestora, efectuată înainte de utilizarea repertoriului protejat, în schimbul unei remunerații, prin licență neexclusivă, în formă scrisă;

b) să elaboreze metodologii pentru domeniile lor de activitate, cuprinzând drepturile patrimoniale cuvenite, ce trebuie negociate cu utilizatorii în vederea plății acestor drepturi, în cazul acelor opere al căror mod de exploatare face imposibilă autorizarea individuală de către titularii de drepturi;

c) să încheie, în numele titularilor de drepturi care le-au mandatat sau pe baza convențiilor încheiate cu organisme similare din străinătate, contracte generale cu organizatorii de spectacole, organismele de radiodifuziune ori de televiziune sau cu distribuitorii de servicii de programe prin cablu, având ca obiect autorizarea de utilizare a repertoriului protejat;

d) să protejeze interesele membrilor lor, în ce privește gestionarea drepturilor cuvenite, ca urmare a utilizării repertoriului propriu, în afara teritoriului României, prin încheierea de contracte de reprezentare cu organismele similare din străinătate;

e) să colecteze sumele datorate de utilizatori și să le repartizeze între titularii de drepturi, potrivit prevederilor din statut;

f) să asigure accesul propriilor membri la informațiile privind orice aspect al activității de colectare a sumelor datorate de utilizatori și de repartizare a acestora;

g) să acorde asistență de specialitate titularilor de drepturi și să îi reprezinte în cadrul procedurilor legale, în limita obiectului lor de activitate;

h) să ceară utilizatorilor comunicarea de informații și transmiterea documentelor necesare, în format scris și electronic, pentru determinarea cuantumului remunerațiilor pe care le colectează, în vederea repartizării; informațiile și documentele transmise vor fi însoțite de adresă de înaintare, purtând numele reprezentantului legal, semnătura și ștampila;

i) să asigure transparența activității de gestiune colectivă în raporturile cu autoritățile publice care au drept de control și, prin acestea, cu utilizatorii;

j) să îndeplinească orice altă activitate, conform mandatului special primit de la titularii dreptului de autor sau ai drepturilor conexe, în limitele obiectului lor de activitate.

(2) Contractele de reprezentare încheiate de organismele similare din străinătate, prevăzute la alin. (1) lit. d), se încheie în formă scrisă, cu menționarea modului de realizare a schimbului de informații privind repertoriul părților, a drepturilor gestionate, a duratei și a modalităților de plată.”

99. Articolul 131 va avea următorul cuprins:

„Art. 131. – (1) În vederea inițierii procedurilor de negociere, organismele de gestiune colectivă trebuie să depună la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor o cerere, însoțită de metodologiile propuse a fi negociate, potrivit prevederilor art. 130 alin. (1) lit. b).

(2) Metodologiile se negociază în cadrul unei comisii constituite prin decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, emisă în termen de maximum cinci zile de la primirea cererii de inițiere a procedurilor de negociere. Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala organismelor de gestiune colectivă. Comisia de negociere este constituită din:

a) câte un reprezentant al principalelor organisme de gestiune colectivă, care funcționează pentru câte o categorie de drepturi;

b) câte un reprezentant al principalelor structuri asociative ale utilizatorilor numit dintre acestea sau, în lipsa acestora, câte un reprezentant al primilor trei utilizatori majori din domeniu, stabiliți pe baza cifrei de afaceri, precum și al societăților publice de radiodifuziune și de televiziune, după caz.

(3) În vederea desemnării în cadrul comisiei menționate la alin. (2), organismele de gestiune colectivă vor depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, odată cu metodologiile, lista structurilor asociative ale utilizatorilor sau pe cea a utilizatorilor majori, care urmează a fi convocați pentru negocieri, precum și elementele de identificare ale acestora.

(4) Decizia de desemnare a comisiei de negociere se comunică părților prin scrisoare recomandată, împreună cu propunerea de metodologii depusă de organismele de gestiune colectivă.”

100. După articolul 131 se introduc articolele 131¹, 131², 131³ și 131⁴, cu următorul cuprins:

„Art. 131¹. – (1) Metodologiile se negociază de către organismele de gestiune colectivă cu reprezentanții prevăzuți la art. 131 alin. (2) lit. b), ținând seama de următoarele criterii principale:

a) categoria titularilor de drepturi, membri sau nemembri, și domeniul pentru care se poartă negocierea;

b) categoria de utilizatori pe care îi reprezintă la negocieri structurile asociative sau ceilalți utilizatori desemnați să negocieze;

c) repertoriul, confirmat de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, gestionat de organismul de gestiune colectivă, pentru membrii proprii, precum și pentru membrii altor organisme străine similare, în baza contractelor de reprezentare;

d) proporția utilizării repertoriului gestionat de un organism de gestiune colectivă;

e) proporția utilizărilor pentru care utilizatorul a îndeplinit obligațiile de plată prin contracte directe cu titularii de drepturi;

f) veniturile obținute de utilizatori din activitatea care utilizează repertoriul ce face obiectul negocierii;

g) cheltuielile ocazionate de utilizare, în cazul în care nu există venituri.

(2) Organismele de gestiune colectivă pot solicita, de la aceeași categorie de utilizatori, cu excepția distribuitorilor prin cablu, tarife forfetare sau procentuale între 1% și 10%, pentru drepturile de autor și, respectiv, între 0,5% și 3%, pentru drepturile conexe, raportate la veniturile obținute de utilizatori din activitatea care utilizează repertoriul, iar, în lipsa acestor venituri, la cheltuielile ocazionate de utilizare.

(3) Tarifele forfetare sau procentuale prevăzute la alin. (2) pot fi solicitate numai dacă și în măsura în care drepturile de autor sau conexe protejate se află în termenele de protecție prevăzute de lege.

(4) Remunerațiile datorate titularilor de drepturi, potrivit prevederilor alin. (2) și (3), se calculează prin aplicarea procentelor negociate la acea parte din veniturile obținute de utilizatori, corespunzătoare ponderii utilizării repertoriului protejat în activitatea utilizatorilor.

Art. 131². – (1) Negocierea metodologiilor se desfășoară conform programului stabilit între părți pe durata de maximum 45 de zile calendaristice de la data constituirii comisiei.

(2) Înțelegerea părților cu privire la metodologiile negociate se consemnează într-un protocol care se depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor. Protocolul se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala organismelor de gestiune colectivă, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emisă în cinci zile de la data depunerii. Metodologiile astfel publicate sunt opozabile tuturor utilizatorilor din domeniul pentru care s-a negociat.

(3) În situația în care, în urma negocierilor, comisia nu a convenit o formă unică a metodologiilor, oricare dintre părți poate solicita Oficiul Român pentru Drepturile de Autor inițierea procedurii de mediere efectuată de către arbitri, la care Oficiul Român pentru Drepturile de Autor participă cu rol consultativ.

(4) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor convoacă părțile în vederea desemnării, prin tragere la sorți, a cinci arbitri titulari, care vor constitui completul de mediere, și a trei arbitri de rezervă. Aceștia din urmă vor înlocui, în ordinea tragerii la sorți, pe arbitrii titulari indisponibili. Desemnarea arbitrilor prin tragere la sorti se face și în cazul absenței părților convocate.

(5) Oficiul Român pentru Drepturile de Autor convoacă, la sediul său, arbitrii desemnați și părțile, în vederea constituirii completului de mediere. Completul de mediere stabilește onorariul, în limitele uzanțelor profesionale pentru activitățile arbitrale, primul termen și locul medierii, și informează părțile.

(6) Cele două părți aflate în mediere, organisme de gestiune colectivă și, respectiv, utilizatorii, contribuie, în mod egal, la plata onorariului stabilit de arbitri. Sumele se depun la casieria Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, înainte de primul termen de mediere. Neplata în termen atrage după sine decăderea părții care nu a achitat onorariul din dreptul de a propune probe și de a formula concluzii pe durata medierii.

(7) Arbitrii au obligația ca, în termen de 30 de zile de la primul termen al medierii, să depună la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor hotărârea cuprinzând forma finală a metodologiilor supuse medierii, în vederea comunicării către părți. În mod excepțional, arbitrii pot solicita, motivat, Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,

prelungirea acestui termen, cu maximum 15 zile. Arbitrii își pot ridica onorariul de la casieria Oficiului Român pentru Drepturile de Autor numai după depunerea hotărârii arbitrale.

(8) Hotărârea arbitrală privind forma definitivă a metodologiilor se comunică părților de către Oficiul Român pentru Drepturile de Autor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala Oficiului, prin decizie a directorului general, emisă în termen de cinci zile de la data depunerii. Metodologiile astfel publicate sunt opozabile tuturor utilizatorilor din domeniul pentru care s-a negociat și nu se pot acorda reduceri la plata remunerațiilor datorate, altele decât cele prevăzute în metodologiile publicate.

(9) În termen de 15 zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hotărârii arbitrale, părțile pot face apel împotriva acesteia la instanța Curții de Apel București, care se va pronunța asupra cauzei, în complet civil. Hotărârea arbitrală este executorie de drept până la pronunțarea soluției cu privire la menținerea sau modificarea metodologiilor. Soluția Curții de Apel este definitivă și irevocabilă, se comunică Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, prin decizie a directorului general, emisă în cinci zile de la data comunicării.

Art.131³. – Organismele de gestiune colectivă sau, după caz, structurile asociative ale utilizatorilor, utilizatorii majori ori societățile publice de radiodifuziune sau de televiziune pot formula o nouă cerere de inițiere a procedurilor de negociere a tarifelor și metodologiilor numai după trei ani de la data publicării lor în forma definitivă în Monitorul Oficial al României, Partea I. Până la publicarea noilor metodologii, rămân valabile vechile metodologii.

Art. 131⁴. – Remunerațiile stabilite în sumă fixă se pot modifica anual, începând cu prima lună a anului următor celui în care s-au publicat metodologiile, de către organismele de gestiune colectivă, pe baza indicelui de inflație, stabilit la nivel național. Aceste modificări se depun la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, urmând a fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, pe cheltuiala organismelor de gestiune colectivă, prin decizie a directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emisă în termen de cinci

zile de la data depunerii. Modificările devin efective începând cu luna următoare publicării.”

101. Articolul 132 se abrogă.

102. Articolul 133 va avea următorul cuprins:

„Art. 133. – (1) Colectarea sumelor datorate de utilizatori se face de către un singur organism de gestiune colectivă, pentru aceeași categorie de utilizatori, cu excepția sumelor datorate pentru utilizările prin radiodifuzare și prin proiecție publică în cinematografe, care se colectează de către organismele de gestiune colectivă, pentru fiecare categorie de titulari de drepturi.

(2) Organismele de gestiune colectivă beneficiare stabilesc, printr-un protocol care se depune la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor:

a) proporția repartizării remunerației între categoriile de beneficiari;

b) organismul de gestiune colectivă care urmează a fi numit, dintre acestea, prin decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, drept colector unic;

c) modalitatea de evidențiere și justificare a cheltuielilor privind acoperirea reală a costurilor de colectare ale organismului de gestiune care este colector unic.

(3) În cazul în care organismele de gestiune colectivă beneficiare nu depun la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor protocolul menționat la alin. (2), în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a metodologiilor, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor desemnează, dintre acestea, prin decizie a directorului general, drept colector unic, un organism de gestiune colectivă.

(4) Pentru situația prevăzută la alin. (3), colectorul unic desemnat de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor nu poate repartiza sumele colectate nici între organismele beneficiare, nici propriilor membri, decât după depunerea la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor a unui protocol încheiat între organismele beneficiare, prin care se stabilește numai proporția repartizării sumelor colectate. Cheltuielile de colectare, în acest caz, se evidențiază distinct și trebuie să fie justificate prin documente privind acoperirea reală a costurilor de colectare ale organismului de gestiune care este colector unic.

(5) Sumele colectate de organismul de gestiune colectivă, în calitate de colector unic, potrivit prevederilor art. 107¹ alin. (1), art. 121 alin. (4) și alin. (1) și (3) ale prezentului articol, se evidențiază în conturi analitice distincte.

(6) Organismul de gestiune colectivă, care este colector unic, are obligația să asigure transparența activităților de colectare, precum și a costurilor aferente în raporturile cu organisme de gestiune colectivă beneficiare, iar acestea au obligația de a sprijini activitatea de colectare.

(7) Prevederile art. 134 alin. (2) lit. f) se aplică în mod corespunzător și organismelor de gestiune colectivă care sunt colectori unici.

(8) Organismele de gestiune colectivă pot înființa, cu avizul Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, organisme comune de colectare pentru mai multe domenii, care să funcționeze potrivit prevederilor legale referitoare la federațiile de persoane juridice de drept privat fără scop patrimonial, precum și potrivit prevederilor exprese privind organizarea și funcționarea organismelor de gestiune colectivă, din prezenta lege.”

103. Alineatul (2) al articolului 134 va avea următorul cuprins:

„(2) Gestiunea colectivă se exercită potrivit următoarelor reguli:

a) deciziile privind metodele și regulile de colectare a remunerației și a altor sume de la utilizatori și cele de repartizare a acestora între titularii de drepturi, cât și cele privind alte aspecte mai importante ale gestiunii colective trebuie să fie luate de membri, în cadrul adunării generale, potrivit statutului;

b) comisionul datorat de titularii de drepturi, care sunt membri ai unui organism de gestiune colectivă, pentru acoperirea cheltuielilor de funcționare ale acestuia, menționate la art. 127 lit. i), cumulat cu comisionul datorat organismului de gestiune colectivă care este colector unic, potrivit prevederilor art. 133 alin. (2) lit. c) și alin. (4), nu poate fi mai mare de 30% din sumele colectate anual;

c) în lipsa unei hotărâri exprese a adunării generale, sumele colectate de un organism de gestiune colectivă nu pot fi utilizate în scopuri comune, altele decât acoperirea costurilor reale ale colectării și repartizării către membri a sumelor cuvenite; adunarea generală poate decide ca maximum 30% din sumele colectate să poată fi utilizate în scopuri comune și numai în limita obiectului de activitate;

d) sumele colectate de un organism de gestiune colectivă se repartizează individual titularilor de drepturi, proporțional cu utilizarea repertoriului fiecăruia, în termen de maximum șase luni de la data colectării; titularii de drepturi pot pretinde plata sumelor colectate nominal sau a căror repartizare nu presupune o documentare specială, în termen de 30 de zile de la data colectării;

e) comisionul datorat de titularii de drepturi se reține acestora, din sumele cuvenite fiecăruia, după calcularea repartiției individuale, iar suma rezultată se impozitează potrivit legii;

f) veniturile rezultate din plasamentele sumelor nerevendicate și nerepartizate, aflate în depozite bancare sau obținute din alte operațiuni efectuate în limita obiectului de activitate, precum și cele obținute cu titlu de prejudicii sau daune ca urmare a încălcării drepturilor de autor sau conexe, se cuvin și se repartizează titularilor de drepturi și nu pot constitui venituri ale organismului de gestiune colectivă.”

104. După articolul 134 se introduce articolul 134¹, cu următorul cuprins:

„Art. 134¹. – (1) Organismele de gestiune colectivă au obligația să publice, în format electronic, pe pagina proprie de Internet, următoarele informații actualizate:

- a) statutul;
- b) lista membrilor organelor de conducere centrale și locale, componența comisiilor interne și lista responsabililor locali;
- c) situația anuală privind soldul sumelor nerepartizate, sumele colectate pe categorii de utilizatori, sumele reținute, costul gestiunii și sumele repartizate pe categorii de titulari;
- d) darea de seamă anuală;
- e) informațiile privind adunarea generală, cum ar fi: data și locul convocării, ordinea de zi, proiectele de hotărâre și hotărârile adoptate;
- f) alte date necesare informării membrilor.

(2) Orice membru are dreptul de a solicita, în nume personal sau prin reprezentant autorizat, informații detaliate și documente privind sumele ce i-au fost repartizate în ultimele 12 luni, proveniența, modul de calcul al drepturilor și reținerile aplicate, precum și verificarea concordanței acestor date cu prevederile regulamentului de repartizare.

(3) Într-un interval de timp de 30 de zile înainte de adunarea generală, orice membru are dreptul să consulte, la sediul organismului de gestiune colectivă:

- a) darea de seamă anuală;
- b) bilanțul contabil;
- c) raportul organelor de conducere și al comisiei de cenzori;
- d) textul și expunerea de motive a hotărârilor ce urmează a fi supuse aprobărilor adunării generale;
- e) salariile individuale ale angajaților;
- f) situația sumelor din conturile bancare, a plasamentelor și a dobânzilor obținute la închiderea ultimului exercițiu financiar;
- g) situația privind categoriile de utilizatori, numărul plătitorilor din fiecare categorie și suma globală colectată de la fiecare categorie;
- h) situația litigiilor cu utilizatorii.

(4) Accesul la informațiile prevăzute la alin. (3) se face, în regim de confidențialitate, pe bază de cerere scrisă și cu limitarea accesului la datele personale ale angajaților organismului de gestiune colectivă.

(5) Membrii care consideră că li s-ar fi încălcat dreptul de acces la informațiile solicitate pot sesiza, în termen de trei zile, comisia permanentă specială privind accesul la informații, desemnată de adunarea generală, formată din cinci membri, care nu sunt angajați și nu fac parte din organele de conducere. Comisia este obligată să răspundă, în termen de șapte zile, atât celui care a formulat sesizarea, cât și administratorului general. Comisia întocmește un raport anual asupra activității sale, pe care îl înaintează adunării generale și Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.”

105. Articolul 135 va avea următorul cuprins:

„Art. 135. – (1) Organismele de gestiune colectivă au obligația să depună la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în primul trimestru al fiecărui an, după desfășurarea adunării generale:

- a) darea de seamă anuală, aprobată de adunarea generală;
- b) raportul anual al comisiei de cenzori, prezentat adunării generale;
- c) hotărârile judecătorești privind înregistrarea modificărilor la statut, avizate de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor;
- d) repertoriul actualizat;
- e) contractele de reprezentare cu organisme similare din străinătate.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) lit. a) și d) se depun la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în formatul stabilit prin decizia directorului general al Oficiului.”

106. Articolul 136 se abrogă.

107. Alineatele (2) și (3) ale articolului 137 vor avea următorul cuprins:

„(2) Organizarea și funcționarea Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, precum și structura personalului se stabilesc prin regulament aprobat prin hotărâre a Guvernului.

(3) Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor este numit prin decizia primului-ministru, la propunerea ministrului coordonator.”

108. Alineatul (4) al articolului 137 se abrogă.

109. Articolul 138 va avea următorul cuprins:

„Art. 138. – (1) Atribuțiile Oficiului Român pentru Drepturile de Autor sunt următoarele:

a) reglementează activitatea din domeniu, prin decizii ale directorului general;

b) elaborează proiecte de acte normative în domeniul său de activitate;

c) ține evidența repertoriilor transmise de organismele de gestiune colectivă;

d) organizează și administrează, contra cost, înregistrarea, în Registrele Naționale și alte evidențe naționale specifice prevăzute de lege;

e) avizează constituirea și supraveghează funcționarea organismelor de gestiune colectivă;

f) avizează, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, potrivit legii, înscrierea în Registrul aflat la grefa judecătoriei, a asociațiilor și fundațiilor constituite în domeniul drepturilor de autor și al drepturilor conexe, inclusiv în ceea ce privește asociațiile pentru combaterea pirateriei;

g) controlează din oficiu, pe cheltuială proprie, respectarea legislației din domeniu și aplică sancțiuni contravenționale potrivit legii;

h) controlează funcționarea organismelor de gestiune colectivă și stabilește măsurile de intrare în legalitate sau aplică sancțiuni, după caz;

i) controlează la cerere, pe cheltuiala titularilor unor drepturi protejate, activitățile care constituie încălcări ale legislației în domeniu, și aplică sancțiuni contravenționale, potrivit legii;

j) încheie acte de constatare a infracțiunilor din domeniu, ridică mijloace materiale de probă și le înaintează organelor de urmărire penală;

k) administrează baza de date, la nivel național, privind contravențiile sancționate în domeniul drepturilor de autor și al drepturilor conexe;

l) asigură secretariatul procedurilor de mediere desfășurate potrivit legii;

m) efectuează contra cost, constatări tehnico-științifice și expertize, prin specialiști proprii, la solicitarea organelor de cercetare penală sau a instanțelor judecătorești;

n) desfășoară activități de informare privind legislația din domeniu, pe cheltuială proprie, precum și activități de instruire, pe cheltuiala celor interesați;

o) desfășoară activități de reprezentare în relațiile cu organizațiile de specialitate similare și cu organizațiile internaționale din domeniu la care statul român este parte;

p) îndeplinește orice alte atribuții prevăzute de lege.

(2) Prin hotărâre a Guvernului, se stabilesc tarifele operațiunilor ce pot fi efectuate de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, contra cost.”

110. După articolul 138 se introduc articolele 138¹, 138², 138³ și 138⁴, cu următorul cuprins:

„Art. 138¹. – Cu ocazia controalelor efectuate de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor potrivit prevederilor art. 138, persoana controlată este obligată să prezinte orice documente și informații solicitate de organele de control și să predea copii după acestea, dacă sunt solicitate.

Art. 138². – (1) Activitatea de control a Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, prevăzută la art. 138 alin. (1) lit. h), se desfășoară numai cu notificarea prealabilă a organismului de gestiune colectivă

controlat, comunicându-se, totodată, și obiectivele controlului. Oficiul Român pentru Drepturile de Autor poate efectua controale generale o dată pe an, notificate cu 10 zile înainte de efectuarea controlului, precum și controale punctuale privind probleme care fac obiectul unor reclamații, ori de câte ori este nevoie, notificate cu trei zile înainte.

(2) Cu ocazia controalelor efectuate de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, administratorul general este obligat să prezinte orice documente și informații solicitate de organele de control și să predea copii după acestea, dacă sunt solicitate. Organele de control pot lua note explicative în legătură cu situațiile constatate, atât administratorului general, cât și altor persoane angajate.

(3) Concluziile organelor de control ale Oficiului Român pentru Drepturile de Autor, împreună cu observațiile administratorului general, se consemnează într-un proces-verbal.

(4) Pe baza concluziilor controlului, în cazul constatării unor nereguli, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor poate aplica sancțiuni contravenționale în termen de 30 de zile de la constatare.

Art. 138³. – În cazul în care organismul de gestiune colectivă nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art. 124 și art. 126 sau încalcă obligațiile prevăzute la art.130, art.133, art. 134, art. 134¹ sau art. 135, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor poate acorda organismului de gestiune colectivă, prin decizie a directorului general, un termen pentru intrarea în legalitate. Decizia poate fi atacată la instanțele judecătorești de contencios administrativ. În cazul nerespectării deciziei rămase definitive, Oficiul Român pentru Drepturile de Autor retrage avizul prevăzut la art. 125, până la schimbarea administratorului general de către adunarea generală.

Art. 138⁴. – (1) Pe lângă Oficiul Român pentru Drepturile de Autor funcționează un Corp de arbitri, format din 20 de membri, numiți prin ordin al ministrului coordonator. Numirea se face dintre candidații cu pregătire juridică și cu minimum 10 ani activitate în domeniul dreptului civil, propuși de organisme de gestiune colectivă, de structurile asociative ale utilizatorilor și de societățile publice de radiodifuziune și de televiziune. Propunerile se depun la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, împreună cu o prezentare a candidatului propus și cu acceptul scris al acestuia, incluzând informații privind modalitățile de convocare.

(2) Arbitrii nu au calitatea de salariați ai Oficiului Român pentru Drepturile de Autor și au dreptul la un onorariu pentru participarea la medierea metodologiilor de colectare a drepturilor gestionate de către organismele de gestiune colectivă în condițiile prevăzute de prezenta lege.

(3) Corpul de arbitri va fi reconstituit în cazul în care numărul arbitrilor permanent disponibili este mai mic de 16.”

111. Titlul capitolului III al Titlului III va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL III

Măsuri de protecție, proceduri și sancțiuni”

112. După titlul capitolului III, se introduce secțiunea I cu articolele 138⁵ și 138⁶, cu următorul cuprins:

„Secțiunea I

Măsuri tehnice de protecție și informații privind regimul drepturilor

Art. 138⁵. – (1) Autorul unei opere, artistul interpret sau executant, producătorul de fonograme sau de înregistrări audiovizuale, organismul de radiodifuziune sau de televiziune și fabricantul de bază de date poate să instituie măsuri tehnice de protecție a drepturilor recunoscute prin prezenta lege.

(2) Prin *măsuri tehnice*, în sensul prezentei legi, se înțelege utilizarea oricărei tehnologii, a unui dispozitiv sau a unei componente care, în cadrul funcționării sale normale, este destinată să prevină sau să împiedice actele care nu sunt autorizate de titularii drepturilor recunoscute prin prezenta lege.

(3) Măsurile tehnice sunt considerate eficiente atunci când utilizarea unei opere sau a oricărui alt obiect al protecției este controlată de către titularul de drepturi prin aplicarea unui cod de acces sau a unui procedeu de protecție, precum criptarea, codarea, bruierea sau orice transformare a operei sau a altui obiect al protecției, sau printr-un mecanism de control al copierii, dacă măsurile îndeplinesc obiectivul de asigurare a protecției.

(4) Titularii de drepturi care au instituit măsuri tehnice de protecție au obligația de a pune la dispoziția beneficiarilor excepțiilor prevăzute la art. 33 alin. (1) lit. a), c) și e), art. 33 alin. (2) lit. d) și e) și

art. 38 mijloacele necesare pentru accesul legal la operă sau la oricare alt obiect al protecției.

Art. 138⁶. – (1) Titularii drepturilor recunoscute prin prezenta lege pot să furnizeze, în format electronic, asociat unei opere sau oricărui alt obiect al protecției, sau în conexiunea comunicării publice a acestora, informații privind regimul drepturilor.

(2) Prin *informații privind regimul drepturilor*, în sensul prezentei legi, se înțelege orice informație furnizată de titularii de drepturi care permite identificarea opere sau a oricărui alt obiect al protecției prin prezenta lege, a autorului sau a altui titular de drepturi, precum și condițiile și modalitățile de utilizare a opere sau a oricărui alt obiect al protecției, ca și orice număr sau cod reprezentând aceste informații.”

113. După articolul 138⁶ se introduce titlul secțiunii a 2-a, cu următorul cuprins:

„Secțiunea a 2-a

Proceduri și sancțiuni”

114. Articolul 139 va avea următorul cuprins:

„Art. 139. – (1) Încălcarea drepturilor recunoscute și garantate prin prezenta lege atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz, potrivit legii. Dispozițiile procedurale sunt cele prevăzute în prezenta lege, care se completează cu cele de drept comun.

(2) Titularii ale căror drepturi au fost încălcate pot solicita instanțelor de judecată sau altor organisme competente, după caz, recunoașterea drepturilor lor și constatarea încălcării acestora și pot pretinde repararea prejudiciului calculat potrivit normelor legale; în cazul în care prejudiciul nu poate fi determinat în acest fel, aceștia pot pretinde acordarea de despăgubiri reprezentând triplul remunerațiilor care ar fi fost legal datorate pentru tipul de utilizare ce a făcut obiectul faptei ilicite.

(3) În cazul încălcării unor drepturi recunoscute și protejate prin prezenta lege, titularii acestora pot cere instanței de judecată sau altor organe competente potrivit legii să dispună, de îndată, luarea unor măsuri pentru prevenirea producerii unor pagube iminente sau pentru asigurarea reparării acestora, după caz.

(4) Titularii de drepturi pot solicita instanței judecătorești ordonarea unor măsuri de asigurare a dovezilor sau de constatare a unei stări de fapt, atunci când există un risc de încălcare a drepturilor prevăzute de prezenta lege și dacă există un risc de distrugere a elementelor de probă.

(5) Pentru ordonarea măsurilor provizorii și a măsurilor asiguratorii prevăzute la alin. (3), ca și pentru dispunerea măsurilor de asigurare a dovezilor sau de constatare a unei stări de fapt prevăzute la alin. (4), precum și pentru exercitarea căilor de atac asupra măsurilor luate, sunt aplicabile dispozițiile dreptului comun. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore.

(6) Instanțele judecătorești sunt abilitate să adopte măsurile prevăzute la alin. (3) și (4), fără citarea părții adverse, în cazurile în care acest lucru va fi necesar, în special atunci când orice întârziere este de natură să cauzeze un prejudiciu ireparabil sau când există riscul demonstrabil de distrugere a elementelor de probă.

(7) Pentru adoptarea măsurilor prevăzute la alin. (3) și (4), instanțele judecătorești vor pretinde reclamantului să furnizeze orice element de probă, accesibil în mod rezonabil, pentru a dovedi, cu suficientă certitudine, că s-a adus atingere dreptului său, ori că o astfel de atingere este iminentă. În acest caz, instanțele judecătorești pot să ceară reclamantului să depună o cauțiune suficientă pentru a asigura compensarea oricărui prejudiciu care ar putea fi suferit de pârât.

(8) Instanța poate să autorizeze ridicarea de obiecte și înscrisuri care constituie dovezi ale încălcării drepturilor de autor sau a drepturilor conexe, în original sau în copie.

(9) Măsurile de asigurare a dovezilor sau de constatare a unei stări de fapt dispuse de instanță vor fi aduse la îndeplinire prin executor judecătoresc. Titularii drepturilor ce se presupune că au fost încălcate ori cu privire la care există pericolul de a fi încălcate sau reprezentanții acestor titulari au dreptul de a participa la punerea în executare a măsurilor de asigurare a dovezilor sau de constatare a unei stări de fapt.

(10) Titularii drepturilor încălcate pot cere instanței de judecată să dispună aplicarea oricăreia dintre următoarele măsuri:

a) remiterea, pentru acoperirea prejudiciilor suferite, a încasărilor realizate prin actul ilicit, sau, dacă prejudiciile nu pot fi reparate în acest mod, remiterea bunurilor rezultate din fapta ilicită, în vederea valorificării acestora, până la acoperirea integrală a prejudiciilor cauzate;

b) distrugerea echipamentelor și a mijloacelor aflate în proprietatea făptuitorului, a căror destinație unică sau principală a fost aceea de producere a actului ilicit;

c) scoaterea din circuitul comercial, prin confiscare și distrugere, a copiilor efectuate ilegal;

d) publicarea în mijloace de comunicare în masă a hotărârii instanței de judecată, pe cheltuiala celui care a săvârșit fapta.

(11) Dispozițiile alin. (10) lit. c) nu se aplică pentru construcțiile realizate cu încălcarea drepturilor privind opera de arhitectură, protejate prin prezenta lege, dacă distrugerea clădirii nu este impusă de circumstanțele cazului respectiv.”

115. După articolul 139 se introduc articolele 139¹, 139², 139³, 139⁴, 139⁵, 139⁶, 139⁷, 139⁸, 139⁹ și 139¹⁰, cu următorul cuprins:

„Art. 139¹. – (1) Titularul dreptului de autor sau al drepturilor conexe poate fi reprezentat, în toate procedurile, negocierile și actele juridice, pe toată durata și în orice stadiu al procesului civil sau penal sau în afara unui astfel de proces, prin mandatar cu procură specială.

(2) Pentru punerea în mișcare a acțiunii penale, ca și pentru retragerea plângerii prealabile și împăcarea părților, mandatul se consideră special, dacă este dat pentru reprezentarea titularului de drepturi de autor sau de drepturi conexe, în orice situație de încălcare a drepturilor sale.

Art. 139². – Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 20.000.000 lei la 200.000.000 lei următoarele fapte:

a) încălcarea prevederilor art. 21;

b) încălcarea prevederilor art. 88 și 89;

c) încălcarea prevederilor art. 129 alin. (4) și (5), art. 130, alin. (1) lit. a), b), c), e), f), h) și i), art. 134, art. 134¹ alin. (1) și art. 135 alin (1);

d) încălcarea prevederilor art. 107 alin. (3);

e) fixarea, fără autorizarea sau consimțământul titularului drepturilor recunoscute de prezenta lege, a interpretărilor sau a execuțiilor artistice ori a programelor de radiodifuziune sau de televiziune.

Art. 139³. – (1) Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 25.000.000 lei la 250.000.000 lei următoarele fapte:

a) neplata remunerației compensatorii pentru copia privată;
 b) neplata, de către utilizatori, a sumelor prevăzute în tarife și metodologii, stabilite potrivit prevederilor art. 131².

(2) Constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 100.000.000 lei la 250.000.000 lei următoarele fapte:

a) neprezentarea, de către utilizatori, a informațiilor și documentelor prevăzute la art. 130 lit. h);

b) neprezentarea, de către utilizatori, către titularii de drepturi sau către reprezentanții acestora, a listelor cuprinzând repertoriul utilizat sau prezentarea eronată ori incompletă;

c) încălcarea prevederilor art. 138¹ și art. 138² alin (2).

(3) În cazul în care contravenientul desfășoară o activitate care se bazează exclusiv pe utilizarea de opere sau de produse purtătoare de drepturi conexe, pentru repetarea săvârșirii faptelor prevăzute la alin. (1) și (2), în termen de un an, organul constatator aplică și sancțiunea complementară a suspendării activității contravenientului, până la plata sumelor datorate.

Art. 139⁴. – Constituie contravenții și se sancționează cu amendă de la 50.000.000 lei la 250.000.000 lei și cu confiscarea mărfurilor pirat sau a dispozitivelor pirat de control al accesului următoarele fapte:

a) distribuirea de mărfuri pirat sau de dispozitive pirat de control al accesului sau deținerea acestora în scopul distribuirii, atunci când aceste activități se desfășoară în public, cu excepția magazinelor specializate în distribuirea de produse purtătoare de drepturi de autor sau conexe, pentru care fapta constituie infracțiune.

b) oferirea spre vânzare sau închiriere de mărfuri pirat prin prezentarea copertelor și a cataloagelor de mărfuri pirat.

c) punerea la dispoziție, de către agenții economici, a spațiilor, echipamentelor, mijloacelor de transport, bunurilor sau serviciilor proprii, în vederea săvârșirii, de către o altă persoană fizică sau juridică, a unei contravenții prevăzute de prezenta lege.

Art. 139⁵. – (1) Sancțiunile contravenționale prevăzute la art. 139² – 139⁴ se aplică și persoanelor juridice. În cazul în care contravenientul, persoană juridică, desfășoară activități care implică, conform obiectului său de activitate, comunicarea publică de opere sau

de produse purtătoare de drepturi de autor sau conexe, limitele amenzilor contravenționale se măresc de patru ori.

(2) Contravențiile prevăzute la art. 139² se constată și se aplică de persoanele împuternicite de directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor.

(3) Contravențiile prevăzute la art. 139³ – 139⁴ se constată, iar sancțiunile se aplică de persoanele împuternicite de directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor sau de structurile specializate din subordinea Ministerului Administrației și Internelor. În acest caz, în vederea elaborării, de către Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, a bazei de date necesare aplicării prevederilor art. 139⁶ alin. (4), acesta va încheia un protocol cu Inspectoratul General al Poliției Române.

Art. 139⁶. – (1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 la 5 ani realizarea, în scopuri comerciale, cu orice mijloace și în orice mod, de mărfuri pirat sau de dispozitive pirat de control al accesului, precum și importul, tranzitul sau orice altă modalitate de introducere a acestora pe piața internă.

(2) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 2 la 5 ani distribuirea sau deținerea, în scopuri comerciale, de mărfuri pirat sau de dispozitive pirat de control al accesului, în magazine specializate în distribuirea de produse purtătoare de drepturi de autor sau de drepturi conexe.

(3) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 5 ani depozitarea și transportul, în scopuri comerciale, de mărfuri pirat sau de dispozitive pirat de control al accesului.

(4) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 3 ani, dacă anterior s-au aplicat două sancțiuni contravenționale pentru fapte de același fel, săvârșirea oricăreia dintre următoarele fapte:

a) distribuirea de mărfuri pirat sau de dispozitive pirat de control al accesului sau deținerea acestora în scopul distribuirii, atunci când aceste activități se desfășoară în public;

b) oferirea spre vânzare sau închiriere de mărfuri pirat prin prezentarea copertelor și a cataloagelor de mărfuri pirat.

(5) În cazul în care oricare dintre faptele prevăzute la alin. (1) – (3) au produs consecințe deosebit de grave, acestea se sancționează cu închisoare de la 5 la 10 ani. În acest caz, calculul prejudiciului se efectuează ținând seama de mărfurile pirat deținute în condițiile

prevăzute la alin. (1) – (3) și de prețul în lei per unitate al produselor originale similare la data săvârșirii faptei.

(6) Închirierea de mărfuri pirat sau dispozitive pirat de control al accesului, precum și oferirea spre vânzare sau închiriere a acestora prin anunțuri publice sau prin mijloace electronice de comunicare constituie infracțiune și se sancționează cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau amendă de la 50.000.000 lei la 300.000.000 lei.

(7) În sensul prezentei legi, prin *mărfuri pirat* se înțelege: toate copiile realizate fără consimțământul titularului de drepturi sau al persoanei legal autorizate de acesta și care sunt executate, direct sau indirect, total sau parțial, după un produs purtător al dreptului de autor sau al drepturilor conexe.

(8) În sensul prezentei legi, prin *dispozitive pirat de control al accesului* se înțelege orice dispozitiv neautorizat realizat pentru facilitarea accesului la servicii de programe de televiziune cu acces condiționat.

(9) Scopul comercial se prezumă dacă marfa pirat este identificată la sediul, la punctele de lucru, în anexele acestora sau în mijloacele de transport utilizate de agenții economici care au în obiectul de activitate reproducerea, distribuirea, închirierea, depozitarea sau transportul de produse purtătoare de drepturi de autor sau de drepturi conexe.

Art. 139⁷. – Refuzul de a declara proveniența mărfurilor pirat sau a dispozitivelor pirat de control al accesului se pedepsește cu închisoarea de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă de la 25.000.000 lei la 200.000.000 lei.

Art. 139⁸. – Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 4 ani sau cu amendă de la 25.000.000 lei la 400.000.000 lei punerea la dispoziția publicului, fără consimțământul titularilor de drepturi, a produselor purtătoare de drepturi de autor, de drepturi conexe sau de drepturi sui generis ale fabricanților de baze de date, astfel încât publicul să le poată accesa în orice loc sau în orice moment ales în mod individual.

Art. 139⁹. – Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 1 la 4 ani sau amendă de la 100.000.000 lei la 400.000.000 lei, reproducerea neautorizată pe sisteme de calcul a programelor de

calculator în oricare din următoarele modalități: instalare, stocare, rulare sau executare, afișare sau transmitere în rețea.”

116. Articolul 140 va avea următorul cuprins:

„Art. 140. – (1) Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 1 la 3 ani sau cu amendă de la 100.000.000 lei la 300.000.000 lei următoarele fapte comise fără autorizarea sau consimțământul titularului drepturilor recunoscute de prezenta lege, dacă aceste fapte nu constituie o infracțiune mai gravă:

a) distribuirea operelor sau a produselor purtătoare de drepturi conexe;

b) importul, pe piața internă, a copiilor operelor sau produselor purtătoare de drepturi conexe, realizate cu consimțământul titularilor;

c) închirierea operelor sau produselor purtătoare de drepturi conexe;

d) comunicarea publică a operelor, altele decât cele muzicale sau a produselor purtătoare de drepturi conexe;

e) radiodifuzarea operelor sau a produselor purtătoare de drepturi conexe;

f) retransmiterea prin cablu a operelor sau a produselor purtătoare de drepturi conexe;

g) realizarea de opere derivate;

h) fixarea, în scop comercial, a interpretărilor sau a execuțiilor artistice ori a programelor de radiodifuziune sau de televiziune.

(2) Prin *produse purtătoare de drepturi conexe* se înțelege interpretările sau execuțiile artistice fixate, fonogramele, videogramele ori propriile emisiuni sau servicii de programe ale organismelor de radiodifuziune și de televiziune.”

117. Articolul 141 va avea următorul cuprins:

„Art. 141. – Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 5 ani sau cu amendă de la 25.000.000 la 500.000.000 lei fapta persoanei care își însușește, fără drept, calitatea de autor al unei opere sau fapta persoanei care aduce la cunoștință publică o operă sub un alt nume decât acela decis de autor.”

118. Articolul 142 se abrogă.

119. Articolul 143 va avea următorul cuprins:

„Art. 143. – (1) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă de la 50.000.000 lei la 300.000.000 lei, fapta persoanei care produce, importă, distribuie sau închiriază, oferă, prin orice mod, spre vânzare sau închiriere, ori deține, în vederea comercializării, dispozitive ori componente care permit neutralizarea măsurilor tehnice de protecție, sau care prestează servicii care conduc la neutralizarea măsurilor tehnice de protecție, inclusiv, în mediul digital.

(2) Constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani sau cu amendă de la 50.000.000 lei la 300.000.000 lei, fapta persoanei care, în cunoștință de cauză și fără a avea consimțământul titularilor de drepturi:

a) înlătură, în cunoștință de cauză și cu scop comercial, de pe opere sau alte produse protejate, ori modifică, pe acestea, orice informație sub formă electronică, privind regimul drepturilor de autor sau al drepturilor conexe aplicabil;

b) distribuie, importă în scopul distribuirii, radiodifuzează ori comunică public sau pune la dispoziția publicului, astfel încât să poată fi accesate, în orice loc și în orice moment ales în mod individual, fără drept, prin intermediul tehnicii digitale, opere sau alte produse protejate, pentru care informațiile existente sub formă electronică, privind regimul drepturilor de autor sau al drepturilor conexe, au fost înlăturate sau modificate fără autorizație, știind că acest lucru permite, facilitează, provoacă sau ascunde o infracțiune prevăzută în prezenta lege.”

120. După articolul 143, se introduce articolul 143¹, cu următorul cuprins:

„Art. 143¹. – (1) Nu se pedepsește persoana care, mai înainte de a fi începută urmărirea penală, denunță autorităților competente participarea sa la o asociație sau înțelegere în vederea comiterii uneia dintre infracțiunile prevăzute la art. 139⁶, permițând astfel identificarea și tragerea la răspundere penală a celorlalți participanți.

(2) Persoana care a comis una dintre infracțiunile prevăzute la art. 139⁶ și care, în timpul urmăririi penale, denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni legate de mărfuri pirat sau de dispozitive pirat de control al accesului, beneficiază de reducerea la jumătate a limitelor pedepsei prevăzute de lege.”

121. Articolul 144 va avea următorul cuprins:

„Art. 144. – În cazul infracțiunilor prevăzute la art. 139⁹, 140 și 141, acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, în sensul prezentei legi. Împăcarea părților sau retragerea plângerii înlătură răspunderea penală.”

122. Articolul 145 va avea următorul cuprins:

„Art. 145. – (1) Constatarea infracțiunilor prevăzute în prezenta lege se face de către structurile specializate ale Inspectoratului General al Poliției Române și Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, precum și de către Oficiul Român pentru Drepturile de Autor, în condițiile prevăzute de art. 214 din Codul de procedură penală.

(2) Constatarea infracțiunilor prevăzute la art. 139⁶ alin. (6), art. 139⁸, art. 139⁹ și art. 143 se face și de către Inspectoratul General pentru Comunicații și Tehnologia Informațiilor, în condițiile prevăzute de art. 214 din Codul de procedură penală.

(3) Actele încheiate de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor în exercitarea atribuțiilor sale de control, urmează regimul prevăzut de art. 214 din Codul de procedură penală.”

123. La articolul 146, partea introductivă și litera c) ale literei B vor avea următorul cuprins:

„B. interpretărilor sau execuțiilor artiștilor interpreți sau executanți:

c) nu au fost fixate în înregistrări sonore, dar sunt transmise prin emisiuni de radiodifuziune sau de televiziune protejate de prezenta lege;”

124. La articolul 146, părțile introductive ale literelor C și D vor avea următorul cuprins:

„C. înregistrările sonore sau audiovizuale:

D. programelor de radiodifuziune și de televiziune:”

125. Articolul 147 va avea următorul cuprins:

„Art. 147. – Cetățenii străini, titulari ai dreptului de autor sau ai drepturilor conexe, beneficiază de protecția prevăzută prin convențiile, tratatele și acordurile internaționale la care România este parte, iar în lipsa acestora, beneficiază de un tratament egal cu cel al cetățenilor

români, cu condiția ca aceștia să beneficieze, la rândul lor, de tratament național în statele respective.”

126. După articolul 147 se introduce articolul 147¹, cu următorul cuprins:

„Art. 147¹. – În completarea prevederilor prezentei legi, se pot adopta reglementări speciale pentru stabilirea unor măsuri în vederea combaterii importului, producerii, reproducerii, distribuirii sau închirierii de mărfuri pirat sau de dispozitive pirat de control al accesului.”

127. Articolul 148 va avea următorul cuprins:

„Art. 148. – (1) În vederea înregistrării, ca mijloc de probă, a operelor realizate în România, se înființează Registrul Național de Opere, administrat de Oficiul Român pentru Drepturile de Autor. Înregistrarea este facultativă și se face contra cost, potrivit normelor metodologice și tarifelor stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(2) Existența și conținutul unei opere se pot dovedi prin orice mijloace de proba, inclusiv prin includerea acestora în repertoriul unui organism de gestiune colectivă.

(3) Autorii și alți titulari de drepturi sau deținătorii de drepturi exclusive ale autorilor, la care se face referire în prezenta lege, au dreptul să înscrie, pe originalele sau pe copiile autorizate ale operelor, mențiunea de rezervare a exploatării acestora, semnalată conform uzanțelor, constând într-un simbol reprezentat prin litera C, în mijlocul unui cerc, însoțit de numele lor, de locul și anul primei publicări.

(4) Producătorii de înregistrări sonore, artiștii interpreți sau executanți și alți deținători de drepturi exclusive ale producătorilor sau ale artiștilor interpreți sau executanți la care se face referire în prezenta lege au dreptul să înscrie, pe originalele sau pe copiile autorizate ale înregistrărilor sonore sau audiovizuale ori pe învelișul care le conține, mențiunea de rezervare a exploatării acestora, semnalată conform uzanțelor, și constând într-un simbol reprezentat prin litera P, în mijlocul unui cerc, însoțit de numele lor, de locul și anul primei publicări.

(5) Până la proba contrară, se prezumă că drepturile exclusive, semnalate conform uzanțelor, prin simbolurile menționate la alin. (3) și (4) sau prin mențiunile prevăzute la art. 104 și art. 106² există și aparțin persoanelor care le-au utilizat.

(6) Dispozițiile alin. (3), (4) și (5) nu condiționează existența drepturilor recunoscute și garantate prin prezenta lege.

(7) Autorii de opere și titularii de drepturi, odată cu includerea operei lor în repertoriul organismului de gestiune colectivă, își pot înregistra și numele literar sau artistic, exclusiv în vederea aducerii acestuia la cunoștință publică.”

128. Alineatele (1) și (3) ale articolului 149 vor avea următorul cuprins:

„Art. 149. – (1) Actele juridice încheiate sub regimul legislației anterioare își produc toate efectele conform aceleia, cu excepția clauzelor care prevăd cesiunea drepturilor de utilizare a totalității operelor pe care autorul le poate crea în viitor.

(3) Durata drepturilor patrimoniale asupra operelor create înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi și pentru care nu au expirat termenele de protecție calculate conform procedurilor legislației anterioare se prelungește până la termenul de protecție prevăzut în prezenta lege. Prelungirea produce efecte numai de la intrarea în vigoare a prezentei legi.”

Art. II. – Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. – Organismele de gestiune colectivă care funcționează la data intrării în vigoare a prezentei legi sunt obligate să-și modifice statutul în conformitate cu dispozițiilor art. 127, în termen de 90 de zile.

Art. IV. – În termen de 6 luni zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, organismele de gestiune colectivă sunt obligate să inițieze procedurile de negociere pentru stabilirea metodologiilor privind remunerațiile cuvenite titularilor de drepturi. Până la aprobarea metodologiilor negociate conform prevederilor din prezenta lege, se aplică tabelele și metodologiile stabilite prin actele normative în vigoare.

Art. V. – Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 26 martie 1996, cu modificările și completările ulterioare, inclusiv cele aduse prin prezenta lege, se republică în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 1 iunie 2004, cu respectarea prevederilor articolului 76 alineatul (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

Valer Dorneanu